PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 817 (6251) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 17 februarie 1970

Tov. Tudor Vasile ne relatează despre un posibil

DIALOG SPORTIV ROMÂNIA—AUSTRALIA

Pamela Kilborn și Peter Norman au acceptat cu plăcere să pozeze pentru ziarul „SPORTUL"
Fotografii de: TUDOR VASILE

● Fotbalul românesc a făcut o excelentă impresie la Antipozi ● Rugbyul, tenisul și alte discipline vor continua dialogul ● Pamela Kilborn și Ron Clarke trebuie să apeleze la cheie publice...

O călătorie în Australia devine realitate pentru foarte puțini dintre cei care o visează. În mod firesc, cînd întîlnești un om care a reușit să realizeze voiajul la Antipozi îl asaltezi cu întrebări. Deși ai citit numeroase reportaje despre țara cangurilor, deși l-ai însoțit pe Thor Heyerdal în lunga sa călătorie prin rezervațiile aborigenilor, deși îți mai răsună și acum în ureche acordurile Imnului Olimpic, intonat cu 14 ani în urmă la Melbourne — rămii la fel de avid de informații. Este și explicația pentru care n-am scăpat prilejul de a-l aborda pe tov. TUDOR VASILE, președintele C.M.E.F.S. București, membru al Comitetului Executiv al C.N.E.F.S., care de curînd a făcut, în calitate de conducător al fotbaliștilor olimpici români, o lungă și interesantă călătorie în Australia.

— Eliminînd obișnuita introducere — „drum obositor, cu peripeții, teamă deasupra Oceanului cînd stewardesa repetă mecanic instrucțiunile privind întrebuințarea prafului pentru rechini" — v-am ruga să pătrundeți direct pe teritoriul Australiei.

— Vizita unei delegații sportive din România a constituit un real eveniment în Australia. Presa, radioul și televiziunea s-au ocupat intens de echipa olimpică de fotbal a României. Interviurile, transmisiile în direct și, în primul rînd, evoluția reprezentanților fotbalului din țara noastră — a cărui cotă a crescut evident prin calificarea echipei naționale la turneul final din Mexic, — au constituit o fericită reluare a relațiilor sportive stabilite în 1956, cu ocazia participării la Jocurile Olimpice Australia are o puternică activitate sportivă, reflectată și în arena internațională. Favorizînd schimbul de delegații, nu vom face decît să contribuim reciproc la dezvoltarea unor ramuri sportive.

— **Înțeleg din cele relatate de dv. pînă acum că s-au perfectat o serie de întîlniri sportive România — Austra-**

(Continuare în pag. a 4-a)

CELE MAI REUȘITE CAMPIONATE ATLETICE DE SALĂ

● Cornelia Popescu merge sigur spre... 1,87 m!
● „Metronomul" Viscopoleanu
● Ciochină — Corbu, un cuplu de talia lui Țiriac — Năstase
● Putem spera chiar la mai mult

A intrat de mult în obiceiul ziarului să depisteze din noianul rezultatelor unui campionat național *recordul* pentru a-l ridica la rangul de cap de afiș. Citind și recitind rezultatele ultimului campionat, privind cele 20 recorduri stabilite de harnicii noștri atleți, la cele trei categorii de vîrstă, *încep să cred că RECORDUL A DEVENIT, DE ASTĂ DATĂ, UN FAPT DIVERS... Lucrul este de natură să bucure pe orice iubitor al atletismului și nu constituie motivul pentru care îmi voi începe comentariul cu o performanță ce nu se înscrie în sfera recordurilor, ACEL EXCELENT 1,81 m AL CORNELIEI POPESCU LA SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME.* Putem vorbi de un prim pas spre marea performanță, fiindcă *încercările la 1,87 m AU TRĂDAT POSIBILITĂȚILE NEEXPLOATATE ALE ATLETEI. Aș fi — vă rog să mă credeți — cea mai fericită dacă actualul meu record mondial ar fi îmbunătățit tot de o atletă română și ar rămîne, astfel, în familie.* Și nu exagerez cînd reactualizez tema recordului mondial la săritura în înălțime căci stă în puterea Corneliei să-l realizeze. Menționez, de asemenea, tăria antrenorului ei de a introduce flop-ul în rîndurile săritoarelor noastre.

La triplusalt, *Ciochină—Corbu constituie în prezent un cuplu cu prestanța celui alcătuit din Țiriac și Năstase, care impune respect.* Și pentru că așchia nu sare departe, fratele mai mic, Crăciun Corbu, calcă cu pași mari pe urmele „bătrînului" Carol.

Școala antrenorului Nehoi a mai lansat un talent, poate cel mai de seamă al Romanului. Se pare că Mariana Goth a primit în persoana Eleonorei Monoranu o partenară de valoarea ei. *Deocamdată Eleonora s-a instalat cu autoritate în fruntea concurentelor pe 50 m, iar rezultatul de 6,3 secunde o îndreptățește să concureze de la egal în oricare întrecere continentală.*

Încet, dar sigur, reapare cunoscutul „metronom" Viscopoleanu, devenit celebru în lumea atletică. 6.30 m este pentru ea trambulina de lansare spre 7 metri, performanță pe care este mai sigură ca oricînd.

Urmărindu-l pe Nicolae Per-

Iolanda BALAȘ-SOTER

(Continuare în pag. a 2-a)

BIATLONIȘTII AU PLECAT LA CAMPIONATELE MONDIALE

Ieri dimineață au plecat la Östersund (Suedia), pentru a participa la campionatele mondiale, biatloniștii C. Carabela, Gh. Vilmoș, D. Soiu, V. Fontana (seniori), V. Papuc, N. Horga, N. Veștea, C. Șovăială (echipa de tineret), însoțiți de antrenorii M. Stuparu și N. Burchi. Întrecerile se vor desfășura joi (proba individuală de 15 km pentru tineret), vineri (ștafeta 3 x 7,5 tineret), sîmbătă (20 km individual seniori) și duminică (ștafeta 4 x 7,5 seniori).

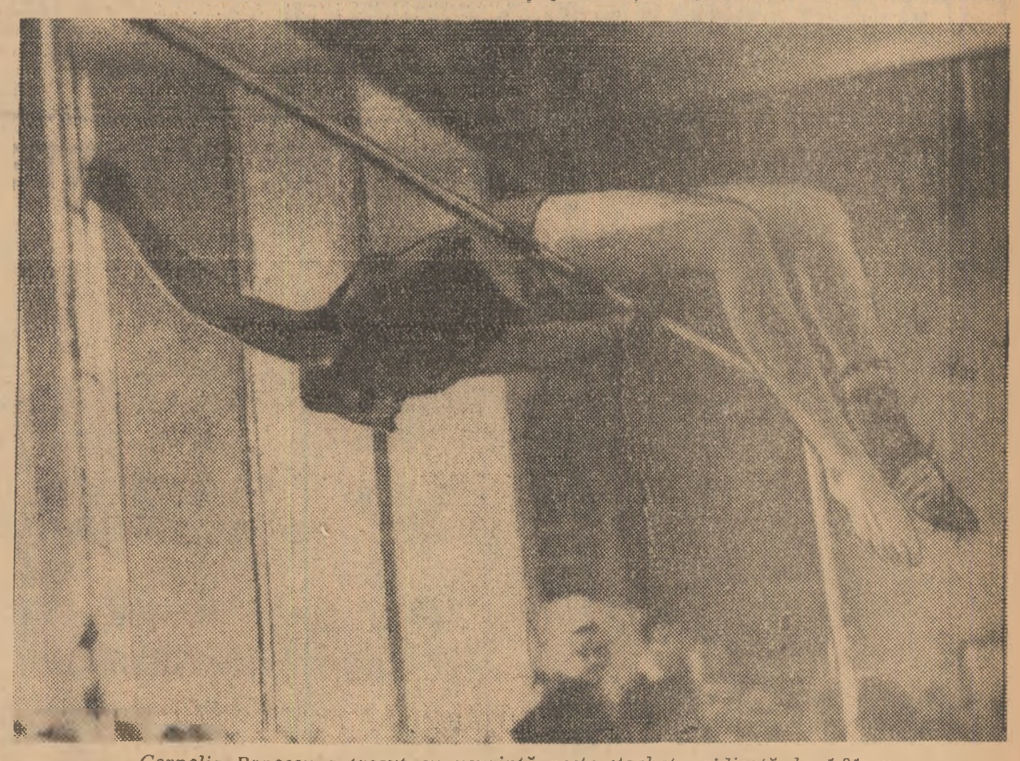

Cornelia Popescu a trecut cu ușurință peste ștacheta ridicată la 1,81 m
Foto: SILVIU DUMITRESCU

LOTUL NAȚIONAL ÎȘI REIA ASTĂZI PREGĂTIRILE

● Antrenamente tari, dar de scurtă durată ● Incertitudini în privința lui Biro ● Echipa s-a omogenizat ● Condiția fizică — atuul de bază

După două zile de repaus, lotul național de hochei se reunește, din nou, astăzi dimineață. Iată componența lui, stabilită ieri de către conducerea tehnică a federației:

Dumitraș, Crișan, I. Dumitru (portari);

Varga — Ioniță, Făgăraș — Fl. Sgîncă, Scheau — P. Sgîncă (fundași);

I. Szabo — Calamar — G. Szabo, Pană — Florescu — Bașa, Gheorghiu — Hușanu — Ștefanov, Fodorea — Biro — L. Iordan (înaintași).

Pentru următoarele zile s-a prevăzut programul de pregătire, după cum urmează:

MARȚI după-amiază — vizionarea filmului jocurilor susținute la Galați, cu formația Ceske Budejovice;

MIERCURI — după amiază de la ora 19,30, antrenament pe gheața patinoarului artificial din Capitală;

JOI și VINERI — cîte două antrenamente pe zi, dimineața de la ora 10, după-amiază de la ora 19,30;

SIMBĂTĂ și DUMINICĂ — program cultural, vizionarea unui spectacol de varietăți și a unui film;

LUNI — patinaj de agrement.

Antrenorii Novacek și Ti-

(Continuare în pag. a 4-a)

Antrenorii Novacek și Tiron, împreună cu dr. Ignat, au făcut ieri un prim „consult" gheții patinoarului artificial acoperit. Rezultatul: doar după ce „Rolba" îi va șterge toate asperitățile...

Foto: V. BAGEAC

RUGBY ȘI FAIR PLAY...

Poate e adevărat că în sezonul trecut cronicarii au folosit abuziv termenul de „fair-play" și de aici cele cîteva reproșuri ale specialiștilor în lingvistică. Iată, însă, că începem să înregistrăm, la scurtă vreme, și alte ecouri, de fapt cele pe care le așteptam.

Ne bucură. Mai ales că prima inițiativă a pornit din lumea rugbyului, adică de acolo unde spiritul sportului a rămas, în ciuda unor caracteristici și particularități ale jocului, nealterat, unde respectul pentru adversar și spectator se află la loc de cinste. Dar, pentru că ici, colo fair-play-ul era încă ignorat sau uitat la vestiare, federația de specialitate a inițiat atribuirea unui trofeu pentru sportivitate. Este cu atît mai lăudabil cu cît, dacă tot s-a ajuns acum la o asemenea concluzie, lucrurile n-au fost tărăgănate (așa cum se întîmplă în atîtea alte cazuri), nu s-a așteptat o nouă ediție a campionatelor, ci s-au luat rapid toate măsurile corespunzătoare.

Pentru că ne gîndim (am sugera chiar) la extinderea acestei inițiative și în alte discipline unde absența fair-play-ului este mai alarmantă, ni se pare util să remarcăm faptul că trofeul sportivității depline pus în joc de F.R.R. nu se oprește la divizia A, ci cheamă, deopotrivă, la instaurarea spiritului sportiv toate echipele participante în campionatele naționale, deci și pe cele din categoria B și din competiția juniorilor.

Mai multe criterii și norme reglementează modul de alcătuire a clasamentelor pentru „Cupa fair-play". Dintre ele atrage atenția precizarea că în aprecierea comportării echipelor va fi inclusă și sportivitatea dovedită de antrenori. Iată o idee, o sursă încă insuficient folosită pentru stăvilirea unor atitudini nesportive ale antrenorilor, de regulă rămase nepenalizate. Și, în plus, o contribuție la viabilitatea unor raporturi directe, pe toate planurile, care trebuie să existe între jucători și antrenori. Pentru că, împreună, ei alcătuiesc, de fapt, ECHIPA.

Rugbyul românesc, multă vreme lipsit de sprijin eficient, și-a propus în acest an să rezolve cîteva probleme fundamentale, hotărîtoare pentru progresul său viitor. Este bine că s-a început cu fair-play-ul. Aceasta va ajuta la răspîndirea rugbyului, va descoperi mai multor spectatori frumusețile jocului cu balonul oval, va chema pe stadion mai multi tineri.

Apoi, va fi mai ușor...

Dan GÂRLEȘTEANU

Campionatul mondial de hochei — grupa C

DANEZII ȘI HANDICAPUL NEȘANSEI

Reprezentativei Danemarcei sorții i-au hărăzit ca din primele partide să întîlnească Italia și Austria, două dintre favoritele calificării, pentru grupa B a anului 1971, nedîndu-i, astfel, posibilitatea rodării în meciuri ceva mai ușoare. Cu toate acestea, danezii s-au dovedit adversari la fel de redutabili pentru italieni, ca și pentru austrieci, cărora le-au cedat doar la capătul unor partide aprig disputate și la scoruri strînse: 3—1 cu Italia și 4—3 cu Austria. De fiecare dată echipa Danemarcei a arătat că-și cunoaște bine posibilitățile, acționînd așa cum cereau situațiile și, mai ales, în funcție de calitățile jucătorilor săi. Hocheiștii danezi n-au un patinaj prea rapid, dar, în schimb, pucul circulă foarte repede, ei știu să-și organizeze bine rîndurile în momentele de ofensivă ale adversarilor, participarea atacanților fiind, din acest punct de vedere, extrem de eficientă. Așa cum și-au organizat jocul în meciul cu Austria, cum au știut să contracareze superioritatea inițială a favoriților, danezii ar fi meritat, fără discuție, satisfacția unui rezultat de egalitate, mai ales că al doilea gol înscris de Puschnig pentru austrieci a fost, după cum arătam și în cronică, neregulamentar, iar cel decisiv, primit cînd se aflau cu doi jucători mai puțin pe gheață.

În meciul de duminică, arbitrii au avut foarte mult de lucru deși partida n-a fost incisă sau dură, după cum s-ar putea crede, avînd în vedere cele 41 de minute de eliminare. Infracțiunile care au necesitat eliminarea a nu mai puțin de 15 jucători, au fost, în general chestiuni simple de joc, cu excepția celor două ale valorosului atacant Puschnig care a stat pe banca de pedeapsă o dată 10 minute (disciplinar) și altă dată 5 minute pentru rănirea adversarului. În felul acesta, austriacul s-a instalat ferm în fruntea clasamentului... penalizaților.

Așteptăm, deci, cu interes evoluția reprezentativei Danemarcei în următoarele partide pe care le mai are de susținut.

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

În pag. a 3-a

TITUS OZON:

Recunosc că n-am fost un jucător comod pentru arbitri.

În primul meci al turneului de la Rio FLAMENGO A ÎNTRECUT ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI CU 4-1!

(Citiți cronica meciului în pag. a 3-a)

TRAGEREA LA SORȚI A „CUPEI GALEA" TENISMANII NOȘTRI ÎN TURNEE

(în pag. a 4-a)

RADAR MONDIAL

LUNA FIERBINTE A SCHIULUI

Va fi „excomunicat" schiul din marea familie olimpică?

Această a doua lună a anului a adus schiul în centrul atenției generale nu numai prin competițiile de maximă importanță programate în decursul ei — mai întîi campionatele mondiale alpine de la Val Gardena și apoi cele pentru disciplinele nordice, în Tatra cehoslovacă — dar și prin discuțiile ce au loc acum — în cadrul consiliului Federației internaționale de specialitate și, imediat după aceasta, în reuniunea Comitetului executiv al C.I.O.

Principala problemă, pe ordinea de zi, a ambelor reuniuni este una și aceeași: clarificarea situației schiorilor de performanță în raport cu normele actualului statut al sportivilor olimpici. Ar fi de prisos să mai amintim schimburile de scrisori dintre președintele F.I.S., Marc Hodler, și președintele C.I.O., Averry Brundage, pe această temă. Ceea ce trebuie reținut este doar faptul că nu s-a putut realiza un acord între cei doi diriguitori sportivi și că, din această pricină, dl. Brundage este dispus să-i excomunice pe schiori din marea familie olimpică.

Situația din acest sport al întinderilor imaculate este, într-adevăr, destul de complicată la ora actuală. Se știe, de exemplu, că noul regulament adoptat de F.I.S. în primăvara trecută la Barcelona și care stabilea normele de colaborare dintre federațiile naționale și fabricanții de echipament sportiv ba chiar și raporturile — pur tehnice se spune — dintre fabricanți și sportivi nu a fost respectat de nici o federație din țările dezvoltate

Sebastian BONIFACIU

(Continuare în pag. a 4-a)

ATLEȚII ROMÂNI VOR EVOLUA ÎN ITALIA

Federația italiană de atletism a stabilit datele unor întreceri prevăzute în calendarul său pe acest an și care vor aduce la start și pe sportivii români. Este vorba despre patrulaterul de decatlon și pentatlon Italia — Finlanda — Franța — România, care se va desfășura la Pistoia în zilele de 28 și 29 iunie, precum și despre un meci bilateral de juniori Italia — România care va avea loc în ziua de 15 august la Bergamo.

PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ!

În vara anului trecut, ziarul „Sportul" organiza la Cluj o masă rotundă, propunînd drept temă de dezbatere PROPAGANDA SPORTIVĂ, mai fidel spus PROPAGANDA PENTRU SPORT. A fost o dimineață tulburătoare prin sinceritatea discuțiilor, încărcate de idei constructive, de propuneri interesante. S-au emis, atunci, păreri inedite, s-au făcut adevărate profesiuni de credință.

Mai înainte, cînd Tîmpa nu-și lepădase căciula zăpezii, se publicau — la un interval scurt — două pagini din Brașov, cu tematică oarecum asemănătoare și care — de fapt — pregătiseră colocviul clujean.

Bineînțeles că materialele au rămas fără ecou. Într-o serie întreagă de probleme cruciale ale destinelor mișcării sportive — și în ceea ce privește educația fizică a maselor cu precădere — inerția și imobilismul stăruie, retează elanurile, invită la somnolență.

Cu riscul de a face aici o cugetare puerilă, vom spune că propaganda PENTRU SPORT nu se poate face decît PRIN INTERMEDIUL SPORTULUI. Oamenii consumă sardele „Robert" și beau „Pepsi-Cola" fiindcă le-au gustat și s-au convins că sînt bune. Plicurile de staniol cu produsele „Supco" zac în rafturi fiindcă n-au gust.

Spre a aduce masele pe terenul de sport este absolut necesar să li se dezvăluie, mai întîi teoretic — prin viu grai, cuvînt scris sau imagine — frumusețea și utilitatea exercițiului fizic, apoi să li se demonstreze practic că tot ceea ce au au-

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

DECENIILE SCURTE

Sigur că cititorul de presă experimentat, cel care nu-și poate refuza gazeta preferată, ca pe un medicament indispensabil (dar și plăcut, sperăm noi, cei ce facem să apară un cotidian) va zîmbi la citirea titlului și-și va zice, ca pentru sine: „Nu se mai lecuiesc ziariștii ăștia de tentația senzaționalului, de goana lor după „găselnițe" și va întoarce pagina, căutînd știri proaspete la rubrica „Telex". Cum să-l fac să înțeleagă că, de data asta, nu sînt vinovat, că nu calc pe potecile — recunosc — atît de bătătorite, ale nobilei noastre profesii și să-l determin să-și lase privirile să alunece în josul coloanei tipărite, încercînd să mă însoțească pînă la cel de pe urmă semn tipografic?

Argumentele invocatiei mele nu țin de matematici, ci de... realități. Din nou, îl asigur pe cititorul (posibil) al acestor rînduri, că nu umblu, cu luminarea, după sursele de epatare pe care le mai căutăm uneori și că afirmația mea are acoperire în fapte. Matematica limitează durata unui deceniu la cei 10 ani, cărora limbajul obișnuit le-a conferit un nume cu adînci rădăcini istorice.

În sport, însă, excepția își reclamă, și de această dată, prezența și nu numai din pricini subiective, ci — vai! — cît se poate de obiective. Pentru lumea arenei, ritmul anilor mai cunoaște încă o dimensiune, intervalul olimpic de 4 ani, a căror succesiune nu epuizează deceniul, ci îl leagă, unul de altul, dăruindu-se, de două ori și... jumătate, fiecăruia. În acest fel, vedem născîndu-se, de milenii, un puls viguros, specific, vital pentru întreaga suflare sportivă a lumii civilizate, tributară — în acest domeniu — celei antice.

Nici nu se stinseseră încă acordurile uriașei orchestre de marioci, pe Stadio Universitario, din Mexic, și lumea întreagă se și gîndea la München și, implicit, la anul 1972. Așa se petrecuse și la Roma, și la Tokyo, pretutindeni unde Jocurile poposiseră, în calea lor de nobil nomad.

Natiunile au deprins noul puls și faptul este atestat de străduințele care se depun, cu mult timp înainte, pentru obținerea dreptului favorizant și de mare prestigiu internațional, de gazdă a unei ediții olimpice. În prezent, orașul bavarez, din inima Europei, și excentricul Sapporo japonez au și intrat pe versantul pasiv al istoriei sportive, intrucît au fost, deja, desemnate drept orașe ale Olimpiadelor anului 1972. Pentru J.O. de vară 1976 au intrat în competiție cîteva candidaturi, printre care cea a Moscovei a produs o mare impresie, dar alături de care figurează și alte orașe înscrise mai de mult pe lista de așteptare a multiplului eveniment quadrienal: Florența, Los Angeles, Montreal.

Pentru J.O. de iarnă, canadienii din Vancouver, deși încă neinvestiți cu onoarea de oraș olimpic, au și tipărit afișe cu cele 5 cercuri divers colorate, pe fondul unei superbe imagini a orașului străjuit de munți cu zăpezi îmbietoare, dar ca și ei aspiră, la aceeași distincție, Sionul elvețian, Montana-Cransul din Valea Ronului, care reunesc nu numai cîteva baze sportive remarcabile, dar și o frumoasă tradiție în disciplinele hivernale.

Încă un interval olimpic și iată-ne pășind în cel de al optulea deceniu al secolului nostru! Pînă în mult discutatul an 2.000 vor fi nu mai mult de 6 Olimpiade (fără cea din 1972) și lista pe pretendenți s-a și conturat pînă dincolo de 1980: Praga și-a depus ferm candidatura, iar discuțiile au abordat, în principiu, și alte propuneri vizînd cel de a 8-lea deceniu.

Iată, prin urmare, că deceniile se dovedesc într-adevăr scurte, cînd este vorba să fie imperecheate cu sportul și că perspectiva, abordată cu mari intervale de timp înainte, le consumă cu un apetit demn de legendare personaje.

Calculele acestea, aparent lipsite de legătură cu mișcarea noastră sportivă, sînt, totuși, ancorate de fenomenul autohton al disciplinelor fizice.

În tabloul general al realizărilor țării noastre, acordate cu perspectivele cele mai îndrăznețe, generația actuală, a celor angrenați în fenomenul sportiv, nu se înscrie cu un proiect pe care copiii de azi, constructorii de mîine ai țării, să-l preia ca pe un bun pe măsura cerințelor și aspirațiilor lor. Un astfel de dar ar putea fi acontarea unei ediții olimpice (de vară sau de iarnă) pentru unul din orașele României socialiste. Avem nu numai o astfel de datorie, dar și posibilități care nu vor întîrzia să se concretizeze, dacă primele măsuri nu vor întîrzia peste măsură. Pentru Olimpiadele deceniului 8 lista a fost deschisă. În cel de al 9-lea, altă generație ne va fi luat locul și nu ne va ierta pentru egoismul sau lipsa noastră de prevedere. De aceea, reinnoim mai vechea noastră propunere de a iniția acțiunile preliminare, de perspectivă și totuși de stringentă actualitate, în scopul obținerii, pentru România, a unei programări olimpice, încă în anii '80 ai secolului nostru.

Credeți-ne, dragi tovarăși de la C.N.E.F.S., deceniile au devenit scurte, mai ales în lumea noastră, a sportivilor. N-ați băgat încă de seamă?

Emanuel VALERIU

ÎNAINTEA C.M. DE HANDBAL

ECHIPA ROMÂNIEI PREZINTĂ ÎNCĂ UNELE CARENȚE, DIN FERICIRE UȘOR DE REMEDIAT

Cele două partide susținute recent de handbaliștii români la București și Sibiu au constituit ultimele teste, mai serioase, înaintea dificilei confruntări de forță care este cea de a VII-a ediție a campionatului mondial. Firește că, ținînd seama de importanța competiției din Franța, ar fi fost de dorit ca aceste teste să pună echipa noastră în fața unui adversar mai valoros, cu o capacitate de ripostă tehnică, tactică și fizică superioară celei a selecționatei poloneze. În această situație este sigur că solicitările la care ar fi fost supusă selecționata română ar fi determinat concluzii mult mai clare, mai sigure în ceea ce privește alcătuirea programului de pregătire pentru ultima perioadă.

Dar, situația aceasta fiind, nu ne rămîne decît să privim lucrurile așa cum sînt și să încercăm, păstrînd tot timpul o rezervă impusă de replica palidă a adversarilor, să apreciem în ce măsură echipa noastră este gata de start. Vom lăsa, cu evidență intenție, deoparte lucrurile care au plăcut și plac încă în jocul echipei noastre. Sînt destule și au adus în ultimul sezon o recoltă bogată în victorii selecționatei tricolore. Ele determină, pe de altă parte, ca reprezentativa țării să fie pe primul loc la cota pronosticurilor pentru apropiatul turneu final al C. M.

Acum să ne oprim mai bine atenția asupra unor aspecte negative care ar putea diminua (unele chiar destul de mult) șansele echipei în lupta pentru primele locuri. Esențial în această privință este faptul că sistemul defensiv al selecționatei, excelent pe perioada de 20—25 de minute — cu precădere la începuturile partidelor — devine penetrabil, incoerent, fără sudură în celelalte minute. Aici nu-i vorba de căderi catastrofale, deoarece trecerea nu-i bruscă. Am putea spune că 10 minute echipa se comportă excepțional în apărare, 5 minute foarte bine, alte 5 sau 10 bine, pentru ca apoi nivelul calitativ al jocului să coboare pînă sub satisfăcător. De asemenea, contraatacurile, altădată arma ofensivă preferată a jucătorilor români, sînt azi lipsite de decizie. Se declanșează greu, apar bîlbîieli, se renunță cu ușurință la continuarea fazei, iar omul plecat înainte nu este sprijinit. Un aspect negativ este și acela că finalizarea a devenit schematică, preferîndu-se încercarea porții adverse mai ales de către jucătorii înalți și cu deosebire prin centrul apărării. Nu exagerăm dacă spunem că aproape s-au uitat combinațiile pe extreme, care apar rar și numai în fața unor adversari mai docili.

Desigur că nu ne aflăm în fața unor carențe iremediabile. Sînt doar chestiuni destul de facil de retușat, lucru pe deplin posibil dacă avem în vedere acumulările de cunoștințe tehnice și tactice de care jucătorii lotului dispun.

Călin ANTONESCU

Werner Vick, antrenorul handbaliștilor vest-germani, declară:

„Victoria asupra Iugoslaviei ne dă aripi noi"...

„Neașteptata victorie obținută asupra Iugoslaviei, în propriul fief al acesteia, relansează șansele noastre la apropiatul Campionat mondial și confirmă candidatura la una din medaliile ce vor fi puse în joc. Dacă îi vom învinge pe români, în grupa noastră, putem deveni campioni mondiali..."

Afirmațiile îi aparțin cunoscutului antrenor al formației R.F. a Germaniei, Werner Vick, care (se pare) a devenit optimist după rezultatul (21—20), cu totul reconfortant, obținut de elevii săi în fața valoroșilor handbaliști iugoslavi, unii dintre principalii pretendenți la coroana supremă ce va fi atribuită în seara de 8 martie la Paris.

Conform principiilor sale, Vick nu a modificat prea mult echipa prezentată anul trecut la „Cupa Națiunilor", deși poate că unele contraperformanțe (înfrîngeri în fața Cehoslovaciei, Norvegiei, un rezultat egal cu Olanda) ar fi trebuit să-l pună pe gînduri. Singura problemă care-l frămîntă la ora actuală este absența din formație a lui Munck (indisponibil), coechipierul celebrului Herbert Lübking, de la C. W. Dankersen, căruia, deocamdată, nu i-a găsit un înlocuitor; încercarea făcută cu Finkelman de la R.F. Berlin nu a dat rezultatele scontate.

Pe ce jucători va conta la C.M. reprezentativa R.F. a Germaniei? Bode (29 de ani) de la S.V. Hamburg și Rathjen (27 de ani) de la F. Göppingen; pentru cel de al treilea post de portar, Vick va alege între cei doi apărători ai butului echipei VfL Gummersbach (campioana țării), Podak și Kater.

H. Lübking (peste 500 de goluri în 105 meciuri internaționale) a primit și de data aceasta investitura de căpitan al echipei. Alături de el vor mai evolua J. Brand (26 de ani), Feldhof (27), Schmidt (28) de la Gummersbach, Bucher (23), Müller (25) de la Frischauf Göppingen, Neuhaus (23) de la TUS Wellinghofen, Wehnert (23) de la Dietzenbach, Ahrendsen (22) de la THW Kiel și Moeller (23) de la Eintracht Dortmund. Singurii debutanți vor fi Rogge (21) și Goertz (24) de la Bad Schwartam.

Cartea de vizită a reprezentativei R.F. a Germaniei, țară în care activează 450 000 de jucători legitimați: 93 de victorii și 10 meciuri egale în cele 142 de partide internaționale susținute pînă la această oră.

SE PREGĂTESC VIITOARELE PERFORMANȚE

Au mai rămas puține zile pînă cînd lotul de pentatlon modern al țării va inaugura suita de concursuri — interne și internaționale — programate în acest an. Și nu sînt de loc puține: trei întreceri interne („Cupa primăverii", Campionatul național și Concursul republican individual) și șase cu caracter internațional, între care și campionatul mondial din Franța. Iată de ce încă de la începutul anului pregătirile pentatloniștilor fruntași se desfășoară într-un ritm intens, obiectivul central al anului fiind depășirea locului cinci ocupat anul trecut la mondiale și, bineînțeles, comportări cît mai bune în competițiile interne și internaționale la care sportivii vor lua startul.

Sub conducerea antrenorului Gheorghe Tomiuc, pentatloniștii au efectuat în luna ianuarie un stagiu de pregătire la munte (Poiana Brașov), accentul punîndu-se pe pregătirea fizică generală, îndeosebi a forței mîinilor și picioarelor și pe ridicarea capacității de efort, avîndu-se în vedere programul intens de pregătire și competițional încărcat din timpul anului. S-a lucrat, de asemenea, pentru tehnică la proba de scrimă.

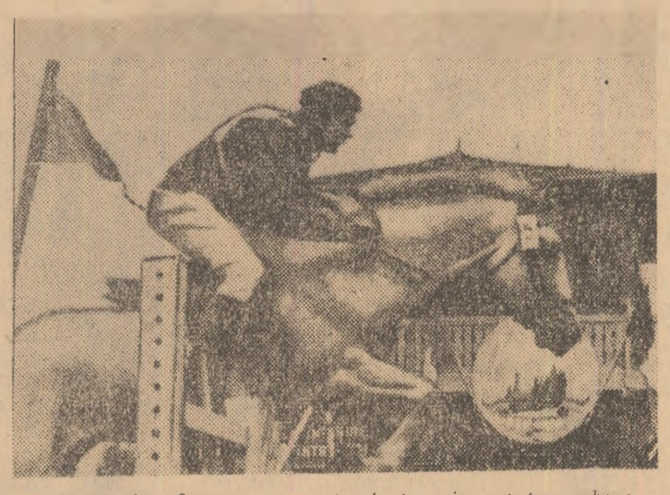

C. Zamfir (Steaua) un pretendent serios pentru echipa națională

În această perioadă, pe bazele sportive ale Capitalei, pentatloniștii își continuă activitatea de pregătire, pe primul plan aflîndu-se, de data aceasta, latura tehnică (mai ales la probele de călărie, scrimă și tir) și antrenamente de rezistență, la natație și atletism. Există speranțe certe că la prima întîlnire oficială cu... cronometrele (10 martie) sportivii se vor afla într-o formă bună, care să le permită să abordeze cu succes sezonul competițional.

Modul cum Marian Cosmescu, Ivan Banet, Dumitru Spirlea, Constantin Zamfir, Constantin Călina, Florin Mureșanu, Andrei Nagi și Constanțin Tonia au răspuns pînă acum la programul de antrenament impus de antrenor este o garanție că și activitatea lor competițională va cunoaște o reușită deplină

PĂLTINIȘUL — UN DIAMANT NEȘLEFUIT

La nici 40 de km de Sibiu, sus în inima muntelui Cibin, plasată în mijlocul unei păduri de brad, stațiunea **Păltiniș** ar putea să fie prin **frumusețea** peisajului și, mai **ales**, prin condițiile ce le oferă, un rai adevărat pentru iubitorii sporturilor de iarnă. Spun ar putea, deoarece, în momentul de față, Păltinișul este aidoma unui diamant de primă calitate, scos din adîncurile pămîntului și aruncat într-un colț oarecare, neșlefuit, și, deci, lipsit de posibilitățile de a-și etala întreaga strălucire.

O stațiune cu aproape 1 000 de locuri, (fără a mai aminti de salba de cabane din jur, și ele cu peste 600 de locuri) și cu o pîrtie — **Oncești**, la numai 1 km distanță de centrul stațiunii, care dispune de un schi-lift, poate fi considerată un loc ideal pentru schiori. Și, totuși, **la Păltiniș nu se face schi! Și e normal să fie așa, atîta timp cît cei veniți la odihnă nu-și pot procura echipamentul necesar, iar schi-liftul, deși în bună stare, nu funcționează.**

Am căutat să aflu de la șeful stațiunii, **Ion Popescu**, de ce Păltinișul a devenit o stațiune de... pensionari, cu toate că majoritatea oaspeților sînt tineri. **L-am rugat să-mi explice de ce tot inventarul sportiv se rezumă la cele 10 perechi de schiuri și 11 săniuțe, cîte are în momentul de față centrul de închiriere a materialelor sportive din Păltiniș. Răspunsul primit, că la Păltiniș nu sînt amatori de schi și că cei ce vor să schieze vin cu echipamentul propriu, a fost infirmat chiar de funcționara care, în afara obligațiilor de serviciu, se ocupă și cu închirierea schiurilor și săniuțelor.** La întrebarea noastră dacă n-ar fi necesar să se găsească și bocanci de schi, pantaloni și hanorace pentru închiriat, **ni s-a răspuns că ar fi mai mult decît necesar, deoarece zilnic primește zeci de asemenea cereri, pe care nu le poate onora.** Această situație a fost recunoscută în fapt și de șeful stațiunii, cînd ne-a declarat că a solicitat asemenea materiale centralei din Sibiu, dar că a fost refuzat pe motiv de nerentabilitate.

Paradoxal ni se mai pare și faptul că schi-liftul de la Oncești este proprietatea O.N.T.-ului, care nu dispune de nici o unitate la Păltiniș. Să ne mai mire că funcționarea lui rămîne la bunul plac al mecanicului și că se încearcă justificarea acestei anomalii prin faptul că nu sînt... amatori?

Aceeași indiferență o manifestă și C.J.E.F.S. Sibiu care a organizat pînă acum un singur concurs de schi la Păltiniș!

Tot ce ne-a încîntat la Păltiniș, în afara peisajului montan, bineînțeles au fost planurile de dezvoltare în viitor a stațiunii, oferite de șeful stațiunii. Astfel, am fost informați că se va prelungi pîrtia de la Oncești pînă la vîrful muntelui, urmînd să aibă o lungime de 1 700 m, cu o diferență de nivel de 300 m. Pentru începători se va amenaja, în continuarea acestei pîrtii de la cabana Oncești, o alta de cca. 300 de m. Ambele pîrtii urmează să fie dotate cu un teleschi, iar pe platoul de la capătul pîrtiei să se construiască un elegant hotel cu 10 etaje.

Toate acestea sînt doar planuri de viitor. Ce fac însă în prezent cei care vin la Păltiniș și vor să schieze? Poate că cei ce răspund de această problemă vor ieși din hibernarea care i-a cuprins. Dar cît mai repede, pînă nu se sfîrșește sezonul de iarnă.

Dan VLAD

BULETIN C.M.

● În ziua de 24 februarie va avea loc, într-unul din saloanele hotelului Orly-Hilton, ședința Comisiei tehnice a F.I.H. care va discuta și va stabili maniera unitară de arbitraj. Această reunione a forului tehnic internațional este așteptată cu multă nerăbdare deoarece, în ultimul timp, s-a semnalat o îngrijorătoare creștere a tendinței de folosire abuzivă a faulturilor și, în general, a jocului neregulamentar. Să sperăm că încercarea Comisiei tehnice va fi încununată de succes...

● În lipsa d-lui Emil Horle, președintele Comisiei tehnice, de coordonarea activității acestui for tehnic în prima perioadă a C.M., se va ocupa, în conformitate cu o decizie a F.I.H., conf. univ. Ioan Kunst-Ghermănescu, reprezentantul țării noastre. El va fi acela care va face instruirea arbitrilor în ziua de 25 februarie, explicîndu-le cum trebuie interpretate precizările regulamentului, în special în direcția reprimării jocului dur. Cu acest prilej va fi prezentat un film special făcut în sprijinul arbitrilor și realizat de F.I.H cu concursul federației române de specialitate și al echipei noastre Steaua. Regia filmului este semnată de cunoscutul cineast Tiberiu Olasz.

● **Campionatul mondial** ce va avea loc în Franța acordă nu numai obișnuitele trei medalii, confecționate din metale cu grad de prețiozitate diferit. Organizatorii vor onora cu un premiu special echipele clasate pe primele 8 locuri. Este vorba de calificarea în turneul de handbal ce va avea loc în cadrul Jocurilor Olimpice de vară de la München. Așa încît, calificarea în sferturile de finală ale C.M. aduce automat și biletele de tren pentru München. Într-un anumit fel, handbaliștii vor fi primii participanți, siguri.

CAMPIONATUL DIVIZIEI A LA POPICE

● La Reșița scorul etapei ● Jucătoarele din Tg. Mureș, în serie ● Meciuri pasionante la băieți

Campionatul diviziei A la popice a continuat sîmbătă și duminică cu desfășurarea etapei a XIII-a. În majoritatea meciurilor, victoria a revenit gazdelor

FEMININ

METROM BRAȘOV — VOINȚA CLUJ 2 275—2 217 p.d. Gazdele au obținut — grație excelentei comportări a Liviei Rașteman, marcată cu 422 p.d. — o prețioasă victorie în cursa pentru evitarea retrogradării. Dar tot atît de bine puteau pierde, din cauza neașteptatei căderi a Elenei Clim (355 — iată unde duce lipsa de seriozitate în pregătire) și a Elisabetei Deak (349) fără veleități pentru ultimul schimb. Situația precară în care se află echipa brașoveană, nu-i permite antrenorului Gh. Rașteman să facă astfel de experimente. **(Tr. I.).**

HIDROMECANICA BRAȘOV — UT. ARAD 2 347—2 267 p.d. Un succes meritat, principalele lui realizatoare fiind Margareta Rotter (434) și Viorica Orghidan (425). Din echipa arădanelor, am reținut comportarea Veichitei Babițiu: 416 p.d. **(CAROL GRUIA** — coresp. principal).

C.S.M. REȘIȚA — VOINȚA BUCUREȘTI 2 569—2 472 p.d. Cinci din cele șase sportive ale echipei gazdă au înregistrat rezultate peste 400 p.d., stabilind scorul etapei. Maria Stanca și Ildiko Zsizsik au doborît fiecare cîte 456 popice, iar de la bucureștence s-au remarcat C. Petrușa și Cornelia Grecescu cu 446 și, respectiv, 438 p.d. **(D. PLAVITU** — coresp.)

VOINȚA CONSTANȚA — VOINȚA TG. MUREȘ 2 244—2 316 p.d. Lidera clasamentului, cu două jucătoare în formă deosebită (Chețan și Fokövi) a obținut toate punctele puse în joc, în fața unei formații care cedează foarte greu pe teren propriu. **(C. POPA** — coresp. principal).

PETROLUL PLOIEȘTI — RAPID BUCUREȘTI 2 278—2 197 p.d. Joc de factură tehnică modestă. Au corespuns așteptărilor doar Polixenia Gavrilă (403). Mioara Antohi (400) de la gazde și, respectiv, Elena Cernat cu 392 p.d. **(A. VLĂSCEANU** — coresp. principal).

GLORIA BUCUREȘTI — LAROMET BUCUREȘTI (amînat).

MASCULIN

RAFINĂRIA TELEAJEN — VOINȚA TG. MUREȘ 5 107—5 134 p.d. Imprecizia lui Gh. Mircea (776) i-a costat scump pe localnici. Cei mai buni: Gh. Silvestru (R) — 931 și Șt. Ördög (V) — 903. **(Fl. ALBU** — coresp.).

GAZ METAN MEDIAȘ — OLIMPIA REȘIȚA 5 288—5 241 p.d. Meci de mare tensiune, cîștigat datorită unui plus de precizie. S-au remarcat: I. Tontscu (944), A. Chirilă (940) de la învingători, I. Micoroiu (959) și I. Bălaș (910) de la reșițeni. **(Z. RIȘNOVEANU** — coresp.).

CONSTRUCTORUL BUC. — VOINȚA CLUJ 5 052—5 030 p.d. Cunoscînd mai bine particularitățile arenei, bucureștenii au cîștigat, dar nu fără emoții, la o diferență de numai 22 p.d. Cele mai bune rezultate: D. Deneș — 883, I. Popescu — 866, D. Ilie — 855, A. Popescu — 843 de la Constructorul și, respectiv, Gh. Szabo — 877, V. Fritz — 870 și Șt. Szabo — 851 p.d. **(FL. SANDU).**

PETROLUL PLOIEȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI 5 195—4 827 p.d. Partidă fără istoric, în care ploieșteanul C. Vînătoru a dat dovadă de o mare precizie în lansarea bilei: 955 p.d. **(I. TANASESCU** — coresp.).

FLACĂRA CÎMPINA — C.S.M. REȘIȚA 5 114—4 913 p.d. O victorie comodă. P. Purje (877), Al. Vartic (872), C. Dumitru (864) de la gazde, I. Tismănaru (877) și C. Cristoi (840) de la oaspeți au fost cei mai siguri jucători. **(C. VIRJOGHIE** — coresp.)

C.F.R. TIMIȘOARA — RAPID BUCUREȘTI 4 981—5 037 pd. Deși au condus, sperînd într-o victorie, timișorenii au pierdut la ultimele schimburi. S-au evidențiat Lupa — 872, Szücs — 842, Raba — 842 (C.F.R.), Mântoiu — 859, Petru — 852, Tudor — 849 de la Rapid. **(C. CREȚU** — coresp.)

STEAUA VA LIPSI DE PE AFIȘUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN PE ECHIPE?

La 7 martie se va da startul într-o lungă competiție pugilistică de amploare: Campionatul republican pe echipe.

Pînă la această oră, s-au înscris următoarele echipe: Progresul Brăila, P.A.L. Voința Brăila, Voința Satu Mare, Motorul Arad, Crișul Oradea, Dinamo Brașov, U.M. Timișoara, Electroputere Craiova, Voința București, A.S. Armata Tg. Mureș, Rapid București, Metalul Plopeni, Metalul București, Dinamo București, Metalul Bocșa Română, C.S.O. Baia Mare, Ind. sîrmei C. Turzii, C.S.M.-Voința Cluj, A. S. Armata Cluj.

După cum se poate observa, o serie de cluburi fruntașe nu figurează în lista înscrierilor. Este vorba de cluburile bucureștene Steaua și Progresul, de cele din Galați sau Constanța. Se așteaptă ultima clipă sau, într-adevăr, aceste echipe vor lipsi de pe agenda întrecerilor?

Oricum, astăzi, la ora 17, cu ocazia tragerilor la sorți, care vor avea loc la sediul Federației, se va cunoaște lista definitivă a participanților.

CELE MAI REUȘITE CAMPIONATE ATLETICE DE SALĂ

(Urmare din pag. 1)

ta în ultimele două evoluții ale sale am revăzut o copie la scară a lui Eddy Ottoz. Maturitatea în concurs, cursivitatea în alergarea peste garduri, siguranța și relaxarea în cele două curse de 6,6 sec în răstimpul de șapte zile, la numai 0,2 sec de recordul mondial al celebrităților americane, mă face să cred că, la garduri, Perța pășește în rîndurile atleților de clasă mondială. Rămînem la garduri, căci Valeria Bufanu realizează pentru a treia oară în acest scurt sezon indoor 7,2 sec, REZULTAT „CU PRETENȚII" LA VIENA.

În evidență revenire de formă se află Ioan Șerban. Siguranța cu care a trecut ștacheta la 2,12 m (normă românească pentru campionatele europene), dar mai ales dorința vădită de afirmare pe plan mondial, constituie lucrul cel mai important.

În această întrecere a „seniorilor", copiii s-au strecurat și ei, nu fără a fi băgați în seamă. Pornind de la Monoranu, care a dominat sprintul. Costel Ionescu și Alina Popescu, ambii cu noi recorduri la lungime, Dumitru Scrab și Gh. Suha în alte două probe cu noi recorduri, putem considera că tînăra generație a completat excelent spectacolul atletic.

Pe scurt, un campionat republican de sală care, prin performanțele sale (au fost și unele mici excepții), SE POATE ÎNCADRA PERFECT ÎN SERIA MARILOR CONFRUNTĂRI ATLETICE DIN LUME.

Referitor la performanțe, aș dori totuși să fac o precizare. Cred că pista de zgură din sala 23 August și cea de tartan de pe stadionul Karaiskakis din Atena au un singur lucru comun: culoare roșie. Or, este știut că *întrecerile „europenelor de sală" se vor desfășura pe piste de lemn și de tartan, deci în condiții mai bune decît cele oferite atletilor noștri în prezent la complexul sportiv „23 August". Aceasta dă actualelor performanțe UN PLUS DE TĂRIE, iar sportivilor noștri încrederea fermă că acolo, la Viena, POT FACE CHIAR MAI MULT DECÎT SE SPERA DE LA EI. Le doresc succes.*

SANCȚIUNI DICTATE DE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE HALTERE

Recent, Biroul F.R. Haltere a analizat munca desfășurată în cadrul unor cluburi fruntașe, a unor antrenori ai lotului republican și a unor sportivi fruntași luînd măsuri corespunzătoare.

Pregătirea în cluburi a fost apreciată drept total necorespunzătoare în ultima vreme, datorită faptului că obiectivele privind îndeplinirea performanțelor superioare nu au fost realizate. La unii sportivi fruntași, rezultatele au înregistrat un regres. În consecință, Biroul federal a hotărît retrogradarea antrenorilor Ștefan Achim (Steaua) și Alexandru Cosma (Dinamo) de la categoria I la categoria a II-a pe timp de trei luni, cu începere de la 1 martie a.c.

Pentru comportare ireverențioasă față de forurile superioare și nesupunere față de dispozițiile date de federație, sportivii Vasile Bădescu și Emeric Covaci au fost excluși din lotul republican.

(Urmare din pag. 1)

PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ!

zit, au citit sau au văzut este adevărat. Uimitor de simplu!...

Dar complicațiile propagandei sportive încep tocmai de la simplitatea ei aparentă. După părerea noastră, greșeala cea mai mare care se face în acest domeniu este faptul că — aproape fără excepție — se confundă PARTEA cu ÎNTREGUL.

Și atunci sarcinile propagandei pentru sport sînt socotite rezolvate dacă:

● A fost pavoazat un stadion;

● S-a editat setul de afișe „Copii, practicați înotul!", difuzate și la mare, dar și la munte;

● În fața lotului de fotbal care pleacă — să zicem — în Cambodgia a fost citită o conferință, aceeași pe care au ascultat-o popicarii invitați în Suedia;

● La postul de radio București a fost schimbat — după 6 ani — programul de gimnastică de înviorare și înlocuit cu acela, poate, de acum 12 ani! (Și exemplele ar putea continua).

Lăsînd la o parte mica ironie, devine clar că — de fapt — toate acestea, și încă multe altele, se înscriu în aria propagandei pentru sport, că numai din îmbinarea lor armonioasă, făcută cu discreție dar și cu inteligență, se poate sconta într-un succes REAL și nu numai într-unul de DARE DE SEAMĂ.

În general, scuza principală care se aduce în explicarea slabei eficiențe a propagandei sportive (refrenul, laitmotivul — dacă doriți — multor luări la cuvînt sau referate întocmite în această problemă) o constituie baza materială precară — un fenomen într-adevăr real în sportul românesc. Dar, a reduce la aceasta totul, a aștepta stadioanele, bazinele de înot, sălile, patinoarele artificiale, ski-lifturile etc. și apoi a începe o acțiune energică de atragere a populației către activitățile sportive, ni se pare nu numai foarte simplist, dar de-a dreptul antidialectic.

În toate domeniile activității materiale și spirituale (și atunci, de ce nu și în sport?) propaganda este motorul așezat în față care trage după el uriașul vehicul al societății. Lipsa unor amenajări, în număr suficient, pentru practicarea exercițiilor fizice nu poate fi total ignorată (și mișcarea sportivă nu trebuie să se resemneze în fața ei), dar și în aceste condiții caracterul formal pe care îl are în multe cazuri propaganda pentru sport nu poate scăpa atenției.

Din păcate, la recenta Plenară a CNEFS majoritatea discuțiilor pe această temă s-au învîrtit tot în jurul bazei materiale, fără ca cineva să încerce să pătrundă, chiar și sumar, în universul de structură al problemei.

Propaganda sportivă are drept prim obiectiv invitarea omului la mișcare. Pentru care nu este neapărat nevoie de uriașe stadioane, ci doar, uneori, de un geam deschis dimineața în dormitor, de aleea unui parc, de o cărare. Ne gîndim că printr-o bună propagandă se poate dezvolta gustul pentru cartea sportivă, pentru filmul sportiv, se poate decapita concepția stupidă, care persistă încă în multe minți, cum că sportul ar fi o îndeletnicire primară. Cui altuia decît propagandei sportive trebuie să-i revină mișunea nobilă de a convinge că o națiune aptă pentru Sport este aptă pentru sănătate, progres și prosperitate!

Actualele mijloace folosite la noi sînt, însă, învechite, demonetizate prin repetare, depășite de viață, stîrnesc fie indiferența, fie zîmbete. ...Un afiș... un pliant... o conferință... zece steaguri în loc de patru...

Pe deasupra se poate constata că cei însărcinați cu propaganda pentru sport au fost, în foarte rare cazuri, ei înșiși sportivi și deci nu cunosc sportul și, probabil, nici nu-l iubesc. De aceea asistăm de regulă la pledoarii uscate, neconvingătoare, în care sînt date foarte multe citate, dar foarte puțină experiență personală.

Nu vom ignora, desigur, aportul încă insuficient al presei, radioului, televiziunii, al caselor de cultură, al filialelor Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice în acțiunea de atragere a maselor spre educație fizică și sport.

Iată de ce ni s-a părut că titlul pe care l-am ales acestor însemnări răspunde ideii noastre: PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ. Și, desigur, încă de multe altele. Dar, despre aceasta altădată.

Scrisoare din Brașov

VICTORIA, ADICĂ ADEVĂRUL SPORTIV

Belphegor este aspru dar drept atunci cînd ne dirijează spre ideea că un tele-comentator sportiv care se respectă și care ne respectă, s-ar cuveni să simtă pe umeri plăcuta povară a împlinirii atît a unor cerințe telegenice cît și a altora, mai de adîncime, „telegenetice". Am în vedere nu numai disponibilitățile culturale în genere, ci și acea calificată și pasionată aplecare spre fenomenul sportiv, totdeauna definitoriu pentru ființa umană — homo ludens. Dacă viața savantului este armată de binecunoscuta deviză „cuget — deci exist", opțiunea sportivului: „pot, deci exist" nu este mai puțin bogată în semnificații. Amintiți-vă de acel superb „Bravo, Năstase!" prin care, în fața unui Wimbledon stupefiat, Năstase, cel din afară, îl elogia lapidar pe Năstase — lăuntricul, adevăratul învingător. Aceste două egal de nobile tentative omenești — a ști și a putea — nu sînt în esență contradictorii și nici măcar divergente: reușitele lor superioare, specia le consemnează și le salută cu același cuvînt-poem: Evrika!

În această perspectivă, comentatorul sportiv este chemat să compună, împreună cu beneficiarii săi direcți, o veritabilă traiectorie euristică la capătul căreia victoria celui mai bun să capete irizațiile de metal prețios ale adevărului. O traiectorie, firește colorată, fiindcă, cel puțin în principiu, adevărul sportiv — v i c t o r i a — se realizează sub auspiciile artei.

Belphegor și noi, ceilalți, nu cerem decît posibilul, cuvenitul. Și poate nu am fi siguri că rămînem totuși realiști, dacă slalomul plin de savoare al scrisului chirilic, ca și volutele comentariului oportun și grațios întrerupt, amintind de o... cristiană (ce vreți, sînt brașovean) nu ne-ar sfîșia, periodic, pînza îndulgenței printr-un simplu dar teribil de convingător: „Ei da, iată că se poate..."

Florin FELECAN

P.S. În aceste rînduri din urmă am „numit" doar pe doi dintre depozitarii stimei noastre de prieteni sinceri ai sportului. Fără cel mai mic efort mnezic aș putea prelungi lista preferaților pînă la zece. Printre care — riscînd să-l decepționez pe Belphegor — l-aș trece fără ezitare și pe Radu Cosașu...

fotbal

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

R. COSMOC — antrenorul echipei Farul

SĂ AJUTĂM MAI MULT CLUBURILE

În condiţiile actuale pe care le are echipa naţională la dispoziţie este firesc ca „tricolorii" să obţină performanţe superioare. Reprezentativa a reuşit performanţele ce ne sînt cunoscute datorită unei

selecţii realizată în decursul unei perioade mai îndelungate. Comisia respectivă a făcut nu numai o selecţie tehnico-tactică, ci şi una a caracterelor, a pasiunii pentru fotbal. În toată această perioadă, **unii jucători au venit la lot, alţii au plecat,** dar au fost şi reveniri şi aducerea altora, fiind respinşi jucătorii blazaţi. **O dată stabilit lotul, antrenorul Angelo Niculescu a făcut un lucru interesant: COMPORTAREA ACESTOR JUCĂTORI ÎN CAMPIONAT NU A MAI FOST PUSĂ ÎN BALANŢĂ; LOR LE-A FOST SCHIŢATĂ PERSPECTIVA** (de exemplu: următoarea partidă din preliminariile C.M.).

O asemenea situaţie ar trebui s-o găsim şi la cluburi. Dar, paradoxal, lucrurile se petrec invers. Echipele nu au un obiectiv de perspectivă. Doar puţine formaţii au posibilitatea ca într-o anumită perioadă să se întreacă cu o echipă mai valoroasă de peste hotare, ca în acest fel să-şi verifice potenţialul valoric atins la un moment dat. După cum se ştie, majoritatea echipelor din divizia A au într-un an doar unul sau două meciuri amicale internaţionale şi atunci au ca partenere de întrecere formaţii modeste. **Situaţia actuală se datoreşte faptului că ÎN PREZENT CLUBURILE NU AU POSIBILITATEA SĂ-ŞI ÎNTOCMEASCĂ SINGURE UN CALENDAR INTERNAŢIONAL.** Dar şi slăbiciunile cluburilor sînt multe. După părerea mea, **nu se poate vorbi despre un club puternic, care să aibă o echipă redutabilă, fără să dispună, de o bază materială bună.** În prezent, **sînt foarte multe cluburi cu echipe în divizia A, care nu au terenul lor pentru ca să-şi dispute meciurile oficiale.** Nu mai vorbim de faptul că nu există terenuri de antrenament. Chiar clubul Farul nu are ca proprietate nici un teren, nici o sală de sport!

Tot referitor la viaţa cluburilor, mai ridic un aspect din activitatea pe care ar trebui s-o aibă şi care ar putea avea o influenţă foarte mare în construcţia unei echipe valoroase. **La multe, dacă nu chiar la majoritatea cluburilor, nu se acordă atenţia cuvenită suporterilor. În general, SUPORTERII NU SÎNT ATRAŞI ŞI NU SÎNT INFORMAŢI DESPRE ACTIVITATEA CLUBULUI,** pentru ca astfel să se întărească **legătura dintre suporteri şi sportivi.** Dacă s-ar face acest lucru sînt sigur că ar creşte responsabilitatea jucătorilor pentru apărarea culorilor clubului, că sportivii s-ar pregăti cu mai multă conştiinciozitate şi, firesc, performanţele lor ar fi mai valoroase.

V. MĂRDĂRESCU, antrenor federal

SĂ NE FERIM DE GENERALIZARE

Nu ştim cu ce poate fi demonstrat acest decalaj, iar dacă el există, nu poate fi generalizat. Rezultatele „per-global" ale echipei naţionale sînt foarte bune fiindcă ne-am calificat, dar (0—3 cu Portugalia şi 1—1 cu Grecia) ele sînt mai puţin agreabile.

Iată, deci, că fotbalul îşi păstrează curiozităţile şi la nivelul competiţiilor internaţionale, ca şi în cele interne. Cu alte cuvinte, în fotbal se pot vedea şi jocuri bune şi slabe, iar media comportării o dă locul în clasamentele finale, clasamente care exprimă, pe o durată oarecare, modul cum au fost îmbinate mai multe elemente şi în ce măsură ele au fost materializate.

Făcînd deci o comparaţie între valoarea rezultatelor echipei naţionale şi valoarea echipelor de club, nu avem suficienţi termeni sau parametri cu acelaşi numitor comun. Dar putem pleca de la o premisă logică şi anume că atunci cînd **selecţia este judicios făcută echipa naţională trebuie să reprezinte o adevărată chintesenţă a valorilor din cluburi şi o chintesenţă a jucătorilor din cele mai valoroase formaţii de club.**

Dacă sîntem de acord cu această premisă, naţionala noastră a obţinut rezultate bune fiindcă selecţia a fost bună şi, pe deasupra, a fost sprijinită de omogenizarea naturală creată prin forma de schelet (6—7 fotbalişti de la Dinamo Bucureşti) împănat cu jucători uşor omogenizabili în acţiunile centralizate.

Pe lîngă prima noastră garnitură, cea de olimpici şi cea de tineret au avut — la rîndul lor — comportări meritorii, ceea ce dovedeşte că „sucul" valorilor fotbalistice nu este chiar aşa de sărac, cum încearcă unii să ne convingă.

Aruncîndu-se o privire şi asupra valorii actuale a formaţiilor de club, se filtrează prin lupa constatărilor noastre mai multe aspecte destul de diferite, care se explică diferit.

La polul cu plus se află

Rapidul, formaţie incontestabil valoroasă, care a dat trei jucători la lotul A şi 5—6 la cel olimpic şi de tineret. Comportarea acestora la loturi a împins performanţele selecţionatelor naţionale, iar în campionat a urcat Rapidul pe primul loc în clasamentul de toamnă!

Tot la acest „pol" — dar cu mai puţină convingere decît în cazul Rapidului — putem include pe Dinamo Bacău (Ghiţă, Dembrovschi), F.C. Argeş (Dobrin), Steagul roşu (Ivăncescu, Pescaru, Adamache) şi pe Univ. Craiova (Oprea, Iulică Popa, Oblemenco), care au dat jucători la loturi, dar au obţinut şi comportări bune în campionat, pe măsura valorii globale a formaţiilor respective.

La polul cu minus — în mod surprinzător — se află Dinamo Bucureşti, care prin valoarea necontestată a lotului său a dat echipei naţionale 10 jucători, dintre care şase au contribuit nemijlocit la calificarea României în Mexic. La club, însă, aceşti „vibratori de precizie" nu au mai reprezentat valoarea lor intrinsecă, şi la sfîrşitul turului...

Sătmăreanu şi Hălmăgeanu, alţi doi titulari, nefinvinşi la lot şi club, nu au putut polariza în jurul lor alte valori certe, ca Pantea, Voinea, Negrea, Dumitriu III etc. şi deci Steaua, deşi cu un lot „greu", nu a reuşit să se impună în campionat.

Alte echipe au loturi omogene în creştere, dînd ceea ce au putut pentru loturi.

Cauze pentru aceste aşezise decalaje sînt destule, dar ele trebuie căutate şi privite ca buruienile chiar în ograda echipelor în cauză, căci acolo totdeauna se vede mai clar.

Desene de AL. CLENCIU

Azi, în Bucureşti

PROGRESUL BUCUREŞTI — TRACTORUL BRAŞOV

Elevii antrenorului Victor Stănculescu continuă seria jocurilor de verificare.

Astăzi, pe stadionul Progresul **(str. dr. Staicovici), de la** ora 15.30, Progresul Bucureşti **va primi replica formaţiei** Tractorul Braşov.

LOTO-PRONOSPORT

CONCURSUL EXCEPŢIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

100.000 LEI PE UN BILET 50% LA PRONOEXPRES

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru concursul excepţional Pronoexpres din 22 februarie a.c. (primul din acest an) care atribuie: autoturisme „DACIA 1300", „DACIA 1100", „MOSKVICI 408", „SKODA 1000 M.B." în număr NELIMITAT; 100 excursii Moscova — Leningrad (circa 5 zile) prin tragere la sorţi; premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

Amănunte puteţi afla la orice agenţie LOTO — PRONOSPORT.

● Biletele colective şi variantele jucate 50% s-au dovedit foarte utile aducînd participanţilor premii de valoare.

Astfel, la Pronoexpres, un succes remarcabil a realizat participantul Brăzdău Ion din Ploieşti care pe un bilet 50% a cîştigat 100.000 lei la concursul din 28 ianuarie 1970, bilet pe care vi-l prezentăm alăturat. (biletul cîştigător Pronoexpres).

Aveţi posibilitatea să participaţi şi dv. pe asemenea bilete la concursul Pronoexpres de miercuri 18 februarie 1970. Nu uitaţi! Astăzi este ULTIMA ZI.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 7 DIN 11 FEBR.

EXTRAGEREA I: Categ. I: 2.2 variante a 65.049 lei; a II-a: 169,2 a 846 lei; a III-a: 4.152,4 a 34 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categ. A: 2.2 variante a 56.200 lei: Categ. B: 328.5 a 376 lei: Categ. C: 3521.1 a 22 lei.

Premiile întregi de categoria I au fost obţinute de Bălteanu Sever din Reşiţa şi Sumcevschi Constantin, din Bucureşti.

Premiul întreg de categ. A a fost obţinut de Ungureanu Jeniţa din Iaşi.

---

40 DE ANI DE EXISTENŢĂ A FEDERAŢIEI ROMÂNE DE FOTBAL

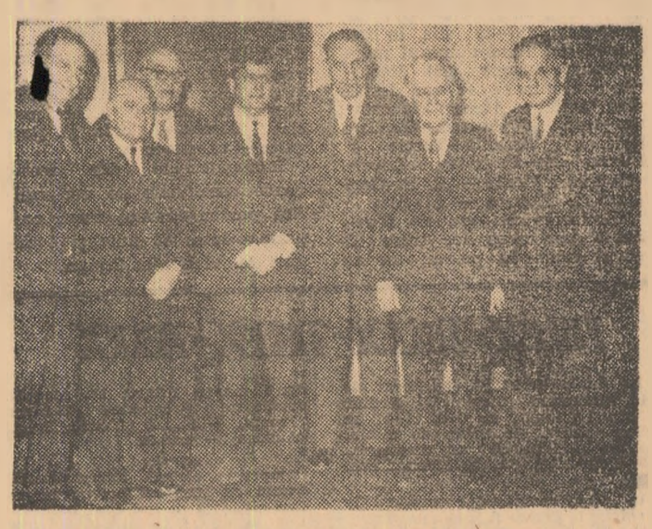

Preşedintele Federaţiei române de fotbal, Mircea Angelescu, (al patrulea din stînga), în mijlocul unora dintre participanţii la constituirea Federaţiei de fotbal: dr. I. Minciulescu, Costel Rădulescu, Virgil Economu, Octav Luchide, Iancu Ceaureanu şi Al. Căpăţînă.

Aseară, Biroul F.R.F. s-a întrunit, într-o şedinţă lărgită, pentru a sărbători împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea Federaţiei române de fotbal. La această festivitate au participat: tov. **Emil Ghibu,** vicepreşedinte al C.N.E.F.S., membrii biroului federal, vechi activişti ai mişcării fotbalistice, semnatari — în urmă cu 40 de ani — ai actului de constituire a Federaţiei, ziarişti.

După un cuvînt introductiv al tovarăşului **Mircea Angelescu,** preşedintele F.R.F., cei prezenţi au ascultat interesante şi emoţionante evocări ale cunoscutului pionier al fotbalului românesc, **Octav Luchide,** şi apoi amintiri şi gînduri exprimate de alţi participanţi la acţiunea de constituire a federaţiei: **Al. Căpăţînă, Costel Rădulescu, Iancu Ceaureanu, I. Minciulescu.**

În numele conducerii C.N.E.F.S., tov. **Emil Ghibu** i-a felicitat călduros pe conducătorii de ieri şi pe cei de astăzi ai Federaţiei române de fotbal, exprimîndu-şi convingerea că acest sport va continua frumoasele rezultate din ultima vreme.

CARNET DE VACANŢĂ

CUPLAJ LA CRAIOVA

CRAIOVA. În prima partidă, Electroputere Craiova a fost întrecută, fără drept de apel, de divizionara C Victoria Tg. Jiu cu scorul de 4—1 (2—1).

În meciul vedetă s-a înregistrat acelaşi rezultat final: 4—1 (1—1), favorabil Universităţii Craiova în faţa Jiului Petroşani. Craiovenii au fost mai buni în prima parte a întîlnirii. La pauză, antrenorii au efectuat o serie de modificări în formaţii. Au marcat: Donose, Oblemenco 2, Daşcu, respectiv Peronescu.

UNIV. Oprea (Papuc, Pilcă) — Niculescu (A. Popescu), Mincă (Tană), Bitlan (Deselnicu), Velea (Bitlan), Strimbeanu, Tacoi (Donose), Martinovici, Donose (Daşcu), Oblemenco, Bălan (Ţarălungă).

JIUL: Stan (Florea) — Talpai, Georgevici (Mihalcic), Georgescu, Popescu, Popa (Cotormani), Sandu (Nădăşan), Peronescu, I. Constantin (Stamanichis), Achim (Marinescu), Naidin.

N. PASTRAMAGIU, coresp.

PROGRESUL BUCUREŞTI — METALUL BUCUREŞTI 1—0 (1—0)

Cele două team-uri bucureştene au oferit duminică dimineaţa, pe stadionul din str. dr. Staicovici, o reuşită partidă de verificare. Meciul a fost în general plăcut, cu faze interesante, create în special de jucătorii Progresului, care au controlat mai mult jocul. Un lucru îmbucurător: ambele echipe s-au arătat bine pregătite din punct de vedere fizic. Unicul gol al partidei a fost înscris de Şoangher, în min. 5.

În deschidere Progresul (tineret) — Viscoza 3—2 (0—1).

AUREL PĂPADIE, coresp.

SPORTUL STUDENTESC — ELECTRONICA OBOR 0—1 (0—1)

În meciul de antrenament de pe stadionul Politehnica, echipa divizionară B Sportul studenţesc a avut ca sparing partener formaţia de divizia C, Electronica Obor. După un joc viu disputat, cu multe faze frumoase ce au alternat de la o poartă la alta, au cîştigat fotbaliştii de la Electronica. Unicul punct al partidei a fost realizat cu cîteva minute înainte de pauză de Enache, din lovitură de la 11 m.

FLORIAN SANDU, coresp.

PROGRESUL BRĂILA — OŢELUL GALAŢI 4—0 (4—0)

BRĂILA. Brăilenii au practicat un joc dinamic, înaintaşii lor finalizînd patru acţiuni ofensive. Gălăţenii au avut un potenţial fizic mai scăzut. Golurile au fost înscrise de Angheluţă (min. 20), Plugaru (min. 22), Stoian (min. 25) şi Gheorghiţă (min. 35).

I. BALTAG, coresp.

CHIMIA RM. VÎLCEA — GLORIA BÎRLAD 2—0 (1—0)

RM. VÎLCEA. Cu toate că terenul a fost desfundat, jocul s-a ridicat la un bun nivel tehnic. Jucătorii au arătat şi o bună pregătire fizică. Golurile au fost realizate de Tifirel (min. 25) şi Preda (min. 88).

P. GIORNOIU, coresp

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Corespondenţă specială din Brazilia, de la AUREL C. NEAGU

ÎNFRÎNGERE CATEGORICĂ (4-1) ÎN MECIUL CU FLAMENGO

RIO DE JANEIRO, 16 **(prin telex, de la trimisul special al revistei FOTBAL).** Reprezentativa de fotbal a României a avut un debut slab în turneul internaţional care a început în acest oraş, pierzînd categoric, cu 4—1 (2—1), în faţa formaţiei braziliene Flamengo. Partida s-a disputat pe stadionul Maracana, în prezenţa a 80 000 de spectatori, care au avut prilejul să aplaude jocul bun al gazdelor. În schimb, fotbaliştii români, pe care rezultatele anterioare îi anunţau ca adversari periculoşi, nu au contat în acest meci, fiind întrecuţi din toate punctele de vedere de către brazilieni. Este adevărat că selecţionata noastră a suferit o restructurare radicală, ea prezentînd în acest meci nu mai puţin de şase schimbări faţă de echipa aliniată în jocul cu Peru. Şi, se pare, modificările nu au fost inspirate.

Dar să vă anunţ care a fost formaţia ţării noastre în partida cu Flamengo. Iat-o: Ghiţă — Lupescu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Ghergheli, Nunweiller VI (din min. 46 Dinu), Dembrovschi, Dobrin (din min. 46 Lucescu), Neagu, Domide. Această echipă, deşi a început jocul cu destulă timiditate, a reuşit să deschidă scorul în min. 17, prin Domide, care a reluat de la 10 m pasa primită de la Neagu. 12 minute mai tîrziu, însă, tabela de marcaj arăta un scor egal. Arilson reuşind să transforme o lovitură liberă de la 20 m, ca urmare a zidului defectuos făcut de apărarea echipei noastre. În min. 42, după un corner, Doval marchează pe lîngă Deleanu şi Ghiţă. După pauză, gazdele înscriu alte două goluri prin Dionisos (min. 57) şi Arilson (min. 66).

Partida a fost la discreţia gazdelor, echipa noastră nereuşind aproape în nici un moment să desfăşoare acţiuni organizate, periculoase. În plus, a trebuit să asistăm la un gest nesportiv al lui Dinu, care l-a lovit pe arbitrul meciului, Vieira. Cei mai slabi jucători români au fost Ghergheli, Deleanu şi Hălmăgeanu. De asemenea, nici Ghiţă nu a făcut partida aşteptată.

Următorul meci va avea loc miercuri seara, cu Independiente.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● *Ozon şi arbitrii!* ● *Magul de la Dinamo Bucureşti* ● *Am făcut parte dintr-o generaţie de excelenţi fotbalişti care n-a putut să se afirme* ● *Pentru Dinamo din vremea aceea fatalitatea se numea C.C.A.*

În campionatul din anul 1952 echipa merge bine, cu de asemenea şi terminăm turul pe locul întîi, depăşind pe C.C.A. la golaveraj (ambele 17 puncte). Toamna echipa noastră obţine numeroase succese. Învingem, în luptă directă, pe C.C.A. (eu am înscris unicul gol al meciului), dar campionatul ne scapă printre degete, poate fiindcă Locomotiva Tg. Mureş avea să ne prindă într-o zi neagră şi să ne dea, nici mai mult, nici mai puţin, 5 goluri!

Cupa, n-am ce zice, am pierdut-o pe mîna noastră. Jucînd în semifinală cu C.C.A., pe un teren ca o mlaştină, am cedat cu 3—2. Pe un astfel de cîmp de joc, am fost întotdeauna anulat de faptul că arma tehnicii nu mai funcţionează.

Fiindcă îmi aminteşe acum nişte întîmplări cu arbitri, permiteţi-mi să-mi întrerup povestirea pentru o paranteză — Ozon şi cavalerii fluierului. Recunosc că n-am fost un jucător comod pentru arbitri. Jucînd atîţia ani în divizie şi ei şi eu ne cunoşteam foarte bine. Ei îmi ştiau şiretlicurile, eu aveam „tîşa" fiecăruia, cu menţiuni ca: intransigent, fricos, slujitor al gazdelor etc. E drept, uneori, mai ales la început, le-am jucat cîte o festă. Dar să vă spun de ce a fost nevoie să procedez astfel. Am remarcat că arbitrii noştri nu sancţionează cu lovitură de la 11 m un fault absolut evident, dacă victima nu cade spectaculos în careu. Am fost un fotbalist contracarat deseori brutal în spaţiul de pedeapsă. Fentele mele îi iritau pe apărători şi mulţi, lipsiţi de mijloace tehnice pe măsură, ajungeau la leftina concluzie că Ozon trebuie „cosit" fără menajamente. Dar, mai ales în deplasare, arbitrii se făceau că nu văd asemenea momente. Atunci, am hotărît să mă adaptez, căzînd ceva mai spectaculos, după ce eram dezechilibrat. Şi uneori, am obţinut astfel ceea ce pe drept mi s-ar fi cuvenit. De aici şi pînă la unele exagerări nu mai era decît un pas şi deseori l-am făcut. Dar, ulterior, presa mă pişca, iar arbitrii credeau întotdeauna că simulez, iar cei ce mă faultau nu mai erau penalizaţi nici în situaţii flagrante. Nu mă mai credeau arbitrii şi pace. Dacă eu i-am păcălit de „n" ori, apoi, pînă la sfîrşit, ei m-au frustrat de „n" ori + 100

O dată jucam cu „U" Cluj pe Dinamo. Arbitra C. Mitran. La un moment dat am făcut un dribling, mingea a sărit, am luat-o cu mîna, am început din nou să controlez balonul şi am în-

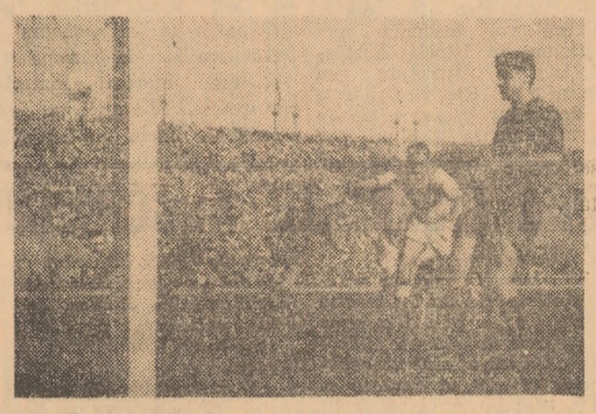

Pentru Dinamo din vremea aceea, fatalitatea se numea C.C.A.

scris gol. Tuşierul a semnalat henţ, dar Mitran nu văzuse. Clujenii au protestat şi au vrut să-l ducă spre consultare la tuşe. Mitran pornise într-acolo, tocmai cînd eu mă întorceam spre centru. Trecînd pe lîngă el, i-am şoptit: Nea Costică nu te duce, că te-ncui. Mitran a făcut stînga împrejur şi a dictat gol. Sper să nu-mi luaţi în nume de rău sinceritatea. Cred că nu există jucător care să nu fi umblat uneori în cariera lui cu astfel de mişcălţe. Numai că unii n-au puterea să o recunoască, nici mai tîrziu, cînd îşi scriu memoriile, cum fac eu acum. Eram uneori recalcitrant, vorbeam pe teren, am dat destulă bătaie de cap arbitrilor. Şi nu fac un act de rutină autocritică, afirmînd că regret acum. Unii arbitri nu meritau să mă port altfel cu ei şi legile sportivităţii nu sînt compatibile cu aşa ceva. Spun aceste lucruri, în speranţa că jucătorii tineri vor reţine părerea mea de rău. Dar au existat arbitri care te obligau aproape să te porţi astfel, fiindcă în activitatea lor au fost lipsiţi de onestitate. Faţă de ei nu-mi cer scuze.

Pînă nu mă îndepărtez prea mult de începuturile echipei Dinamo Bucureşti, am să povestesc o întîmplare din primul ei an de existenţă. Aveam la club un conducător nepricepuţ în ale fotbalului. Noi băieţii am băgat repede de seamă. Cum era, pe deasupra, şi foarte plin de el ne invita parcă la farse. O dată, la un antrenament cu o echipă extrem de slabă i-am spus că vom marca goluri cînd ne va comanda el de pe tuşe. I-am argumentat că voinţa şi hotărîrea lui ne mobilizează. Omul ne-a crezut. Se scula de pe bancă, venea la marginea careului şi cu braţul ridicat, ca un baston de mareşal, ne striga: „acuma!". Noi, după două-trei pase înscriam un punct, fiindcă aveam nişte adversari papă-lapte. Şi tot aşa, „acuma, acuma" le-am dat vreo 14 goluri. Omul nostru era în culmea fericirii. Vasăzică, asta era secretul, şi-o fi zis. De el depinde jocul echipei, victoria şi scorul. Iată cît este el de important, iată ce putere, ce autoritate are asupra noastră. După antrenamentul cu pricina ne-a felicitat, subliniind cît de bine colaborăm, cît am devenit de disciplinaţi şi la ce lucruri mari duce disciplina.

Duminică, la meciul oficial, omul nostru credea în continuare că are virtuţi de mag, venea la marginea terenului şi striga disperat: „acuma". Noi, nimic. Nu că n-am fi vrut să marcăm. Dar vă închipuiţi, aveam în faţă un adversar ca lumea, nu o echipă de nevinovaţi. Întîmplarea a făcut să şi pierdem meciul în ziua aceea. La sfîrşit, magul era furios şi livid. Ce scandal ne-a făcut că nu l-am ascultat. Cît a urlat că ne-am pierdut disciplina în decurs de 3 zile. Nu ştiu pe unde o mai fi, dar cred că el a rămas convins multă vreme că poate face o echipă disciplinată să marcheze goluri atunci cînd vrea dumnealui.

Anul 1953 mi-a rămas în memorie ca anul febrilelor pregătiri pentru „Festival" şi al desfăşurării acestuia. Lucrările pentru ridicarea complexului 23 August erau în toi. Şi noi fotbaliştii am muncit acolo. Campionatul avea să ne producă o nouă decepţie. Echipa era bună, veniseră şi fraţii Băcuţ, reuşeam partide spectaculoase, dar la sfîrşitul turului eram pe locul al III-lea, după C.C.A. şi Armata Cîmpulung Moldovenesc. Nu fac parte nici din echipa naţională în acea perioadă (meciurile cu Cehoslovacia, de la Praga şi cu Bulgaria de la Bucureşti, programate în cadrul preliminariilor C.M.).

Campionatul se reia la sfîrşitul lui august, după încheierea Festivalului. La un moment dat, trecem în fruntea clasamentului, învingînd în deplasare la Oradea pe Progresul, batem, în sfîrşit, pe Locomotiva Griviţa Roşie, dispunem şi de C.C.A. cu 3—1, şi se părea că, de această dată, campionatul va fi al nostru.

La 11 octombrie fac parte din echipa naţională care întîlneşte, în revanşă, la Sofia, formaţia Bulgariei. Învingem cu 2—1 (atacul Ozon, Paraschiva, Ene, Serfozo, Suru), o echipă care, ulterior, avea să ne lase mult în urmă prin rezultate comparative pe plan internaţional. Iată, deci, că în această perioadă aveam destui jucători valoroşi şi puteam prezenta o naţională şi cîteva echipe de club destul de puternice. Una din marile greşeli care au făcut să nu se afirme atunci pe plan internaţional o generaţie de fotbalişti foarte înzestrată a fost contractarea unui foarte mic număr de jocuri cu echipe de peste hotare. Neavînd posibilitatea să ne dezvoltăm capacităţile prin confruntări cu valoarea şi experienţa altora, încet, încet ne-am complexat, ne-am plafonat şi de aici avea să înceapă fenomenul de criză, de comportare mediocră în faţa unor adversari cu renume, fenomen care abia acum a început să se atenueze, fiindcă în ultimii ani jucătorii noştri au evoluat în toată lumea şi au primit la ei acasă un mare număr de echipe străine. Desigur, fenomenul de decădere la care mă refer nu acceptă doar această explicaţie unilaterală.

După o scurtă digresiune voi reveni la campionat. Lansînd atît de bine la începutul returului, Dinamo Bucureşti avea să piardă din avans, făcînd acasă două meciuri nule cu Locomotiva Timişoara şi Minerul Petroşani (1—1 şi 3—3). Din nou am început să simţim în ceafă respiraţia fierbinte a echipei C.C.A. care, fatalitate, avea să ne sufle din nou titlul de campioană. Şi cum în Cupă ne eliminase Ştiinţa Cluj, nouă nu ne mai rămînea nici o consolare. În acest răstimp aveam să cîştigăm în Capitală un amical cu Dinamo Tbilisi (2—1), una dintre cele mai spectaculoase partide jucate de mine. Dar asta nu putea îndulci amarul bilanţ pe anul acela, în timp ce presa recunoştea că atacul echipei noastre extaziase deseori tribunele prin combinaţii sclipitoare.

CAPITOLUL URMĂTOR: ● Portarul Henni mă priveşte cu respect ● La Budapesta, după eşecul maghiarilor ● Fotbal cu... carceră ● Metalul Reşiţa ne toarnă venin în suflet ● Aventura din Deltă

Bowling-ul (pe iarbă), în decorul vegetației luxuriante, este un sport reconfortant care atrage mii și mii de participanți

DIALOG SPORTIV

(Urmare din pag. 1)

lia. Vă rugăm să aveți amabilitatea de a ne înfățișa activitatea desfășurată în acest domeniu.

— În primul rînd, am discutat despre fotbal. Aceasta, deoarece **echipa olimpică a României a făcut o excelentă impresie acolo. Presa a apreciat că A FOST CEA MAI BUNĂ FORMAȚIE CARE A VIZITAT AUSTRALIA ÎN ULTIMII 10 ANI. Și nu trebuie uitat că acolo au evoluat în acest timp echipe din Anglia, Ungaria, Grecia etc.** Forurile de resort s-au arătat încîntate să găzduiască în iarna viitoare echipe de club din țara noastră. **Federația de rugby studiază posibilitatea organizării în 1971 a unui turneu al echipei României.** De asemenea, **echipa Australiei ar urma să evolueze în România. O serie de atleți de mare renume (între care Ron Clarcke, Pamela Kilborn, Peter Norman ș.a.) s-au declarat de acord să participe la competiții în România,** în perioada cînd se află în Europa. **Ilie Năstase, Ion Țiriac și un alt tenisman român vor evolua în Australia în anul 1971.** Și alte întîlniri — **la natație,** de exemplu — **sînt în curs de perfectare.** Oricum, dialogul sportiv România — Australia se anunță interesant, poate chiar palpitant.

— După această primă parte introductiv-informativă așteptăm impresiile...

— Dacă, chiar le doriți, ele nu vor însemna nici incursiuni în istoria Australiei, nici în literatura sau geografia ei. Ele vor rămîne în domeniul propriu nouă: sportul. Imensa țară pe care am vizitat-o iubește sportul. **Principala preocupare actuală este aceea de a-i angaja într-o activitate sportivă atractivă pe cei ce au pătruns în a doua tinerețe.** Cricket-ul, bowling-ul (pe iarbă), tenisul, alergarea ușoară, prin parcuri — într-un cuvînt recreerea prin sport este la modă. **Familii întregi își petrec timpul liber practicînd diferite discipline sportive.**

Interlocutorul nostru de vorbă cu Ron Clarcke

Am stat de vorbă cu o serie de sportivi fruntași ai Australiei, printre care și cu atleții Pamela Kilborn și Ron Clarcke. Deși atletismul în Australia cunoaște o puternică dezvoltare, aceste vedete ale pistei trebuie să se întîlnească și cu rivalii de pe alte continente. Dar, **participarea la un concurs în America sau în Europa presupune eforturi materiale susținute. Și-atunci se apelează la chete publice.** Cînd se string fondurile necesare (uneori acest lucru nu se realizează) atleții australieni se prezintă la starturile concursurilor de pe celelalte continente. Cînd nu se string... Alături de nenumăratele școli de tenis, mai multe decît oriunde, se află cluburi de surf-riding (într-o traducere liberă „călărirea valurilor") și de salvatori de la înec (Oceanul face în fiecare an numeroase victime). **Există în Australia un spirit sportiv care impresionează. Tineretul** — convins de utilitatea efortului fizic — **își procură singur echipamentul necesar practicării sportului preferat și cu o ritmicitate demnă de invidiat vizitează bazinul, terenul de tenis, pista de atletism sau terenul de rugby.** Evident, extinderea de masă căpătată de sport asigură Australiei și descoperirea de mari talente, de individualități remarcabile, care impun îndepărtatul continent în marile confruntări internaționale cum ar fi Jocurile Olimpice, „Cupa Davis", campionate mondiale.

LUNA FIERBINTE A SCHIULUI

(Urmare din pag. 1)

în materie de schi. Aceasta pentru că nu le-a fost ușor să renunțe la anumite dispoziții anterioare acestui regulament și nici să anuleze acordul dat unor schiori frunași în ceea ce privește relațiile dintre ei și fabricanții de materiale sportive. Urmarea acestei stări de lucruri a fost că — pînă una alta — fabricații trag din plin foloase publicitare de pe urma campionilor și a titlurilor cîștigate de ei, fără să fie nevoiți să obțină acordul prealabil al federațiilor naționale.

Marc Hodler și cei 16 colegi ai săi din consiliul F.I.S. se află, așadar, în fața unei mari dileme. Sau se vor încumeta să dicteze o serie de sancțiuni împotriva unor vedete (fie că ele se află aproape de sfîrșitul carierei sportive), sau se vor menține pe poziția actuală, lăsînd Comitetul Internațional Olimpic să-și bată capul cu găsirea unei soluții.

Agențiile de știri ne-au oferit, în ultima vreme, cîteva noutăți care au o strînsă legătură cu frămîntările din lumea schiului. B. Kjellström, vicepreședinte al F.I.S., a demisionat din funcția de președinte al comitetului de admitere, dezavuînd, se pare, în felul acesta, politica dusă de M. Hodler. Pe de altă parte, unul din membrii consiliului F.I.S., R. Grinnel (Canada) a adresat o scrisoare d-lui Hodler, criticîndu-l vehement pentru modul în care s-a preocupat de problema relațiilor federații-sportivi-fabricanți.

Firește, este greu de presupus spre ce soluție se va orienta F.I.S. Sperăm, însă, că nu va reveni la ideea lansată de M. Hodler, cu ani în urmă, aceea de a retrage schiul din competițiile olimpice.

O altă problemă, mai puțin spinoasă, dar care va da loc, probabil, la discuții aprinse, va fi aceea a revizuirii formulei de participare la campionatele mondiale. Conform normelor în vigoare, fiecare țară — indiferent dacă are acest sport mai mult sau mai puțin dezvoltat — poate înscrie maximum patru concurenți la fiecare probă. Țări ca Austria, Franța, Elveția pretind să se majoreze la 5 numărul de participanți, fie chiar cu unele corective: sistemul să se adopte deocamdată numai pentru probele masculine; cel de al 5-lea schior să fie o rezervă la care să se apeleze numai în cazul indisponibilității unui titular; primii 30 de schiori din clasamentul anual al F.I.S. să se califice în mod automat pentru C.M. iar în afara lor fiecare țară să mai aibă dreptul să înscrie încă doi concurenți.

Formula pe care vor s-o impună „marile puteri ale schiului" n-ar fi, desigur, privită cu ochi buni de celelalte țări. Dar tocmai pentru a se obține și acordul acestora s-a preconizat ca, în compensație, să se prevadă organizarea unui campionat mondial pentru schiorii de categoria a doua.

Formula adoptată de forul suprem al hocheiului — care, după cum se știe comportă trei categorii de echipe în campionatele mondiale — va face oare prozeliți și în sportul zăpezii?...

sportul în lume

Trimisul nostru special la C.M. de schi — probe nordice, ION MATEI, transmite:

G. KULAKOVA ȘI L. RYGL ÎNVINGĂTORI ÎN ZIUA A TREIA

NOBILA INCERTITUDINE A SPORTULUI

STRBSKE PLESO, 16 (prin telefon). Superba formulă a lui Henry Desgrange, „nobila incertitudine a sportului", găsește și aici, la Strbske Pleso, așa cum spunea Michel Clare despre probele alpine de la Val Gardena, aplicarea sa exactă. Nimic nu este sigur și totul este minunat. Sintem în a 3-a zi de concurs și favoriții în jurul cărora se băteau tam-tam-uri nu au confirmat, ca și legendele care au făcut din Nord un mit. Cei copleșiți în primele zile de răspunderea evoluțiilor în ochii compatrioților lor, cînd atît de ușor puteau fi glorificați sau repudiați, nu-și găsesc cadența, căpătînd, în schimb, răsplata înțelegerii unui public care știe ce înseamnă victoria sau înfringerea. Ar fi putut reacționa acesta altfel, cînd Kucera, cu un curaj dincolo de limite, plonja într-un abis de ceață? Exclamații de uimire, strangulate parcă de o mînă invizibilă la aterizarea sa dincolo de 83 m, urmată de o căzătură, făcea să plutească pe întreg stadionul o liniște ireală. Transfigurarea hotărîrii din ochii lui Kucera la reluarea probei a fost un omagiu adus demnității și omeniei. Apoi această neașteptată victorie a lui Rygl a venit ca un balsam pentru amărăciunile trecute. În fine, copilărească bucurie pe care o încerca la fiecare săritură Yukio Kasaya, în zboruri de o puritate unică și care nu l-a părăsit nici după ce a ratat cu prea multă ușurință locul I, noi neștiind dacă trebuie să regretăm sau să ne bucurăm alături de el, aplaudindu-l din toată inima. Bacquet spunea atît de plastic: **„Sportul are virtuți, dar virtuți care se învață".** Avem aici asemenea prilejuri.

În cea de a treia zi, timpul a fost mai galant cu fetele, soarele fiind compagnonul lor pe toată durata întrecerii. Proba de 5 km a fost deosebit de atractivă, condițiile de concurs fiind identice pentru toate concurentele. Traseul foarte tehnic și dificil a reliefat forța deosebită a sportivelor sovietice Galina Kulakova, Galina Piljusenko și Nina Feodorova, clasate în această ordine pe primele 3 locuri, singurele lor adversare de temut, Kajosmaa, Pusulaa și Takalo din Finlanda, Engler din R.F. a Germaniei și Fischer din R.D. Germană neputînd face față ritmului infernal impus chiar din plecare. Cîștigătoarea a impresionat atît prin calitățile fizice și tehnice, cît și prin știința cu care și-a dozat eforturile. De altfel, sovieticii au aici o echipă numeroasă de tehnicieni și mijloace dintre cele mai moderne necesare controlului și îndrumării concurenților.

Cea de a doua cursă a zilei — 15 km din cadrul combinatei nordice — a prilejuit o luptă îndîrjită, deoarece ea avea să decidă asupra clasamentului final al probei. Puternic încurajat de compatrioții săi, cehoslovacul Ladislav Rygl a făcut o cursă inteligentă și curajoasă, impunîndu-se în fața unor adversari renumiți.

Sovieticul Viaceslav Vedenin în cursa care i-a adus titlul de campion mondial la 30 km

Rezultate tehnice: 5 km fond (f): 1. G. KULAKOVA (U.R.S.S.) 18:07,89 — campioană mondială, 2. Piljusenko (U.R.S.S.) 18:27,91, 3. Feodorova (U.R.S.S.) 18:28,51, 4. Kajosmaa (Finlanda) 18:34,37, 5. Engler (R.F. a Germaniei) 18:43,0, 6. Pusulaa (Finl.) 18:52,16; 15 km fond pentru combinată: 1. L. Rygl (Cehoslovacia) 50:29,75, 2. Nogovicin (U.R.S.S.) 51:10,18, 3. Mytinen (Finl.) 51:17,78, 4. Kilponen (Finl.) 51:20,94, 5. Drjaghin (U.R.S.S.) 51:32,14, 6. Luck (R.D.G.) 51:43,89; Combinată nordică: 1. RYGL 410,50 p — campion mondial, 2. Nogovicin 407,36 p, 3. Drjaghin 407,02 p, 4. Mytinen 402,40 p, 5. Tamolin (Italia) 400,44 p, 6. Luck 393,68 p.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

OLANDA — BELGIA 7—1 (1-1, 4-0, 2-0)

Întîlnirea a marcat, de fapt, un simplu galop de sănătate pentru hocheiștii olandezi, care și-au întrecut lejer mai vechii lor adversari, deși în prima repriză belgienii n-au fost cu nimic sub valoarea acestora. Exact în minutul 6, extrema Vinken a deschis scorul, primind o pasă excelentă de la Moris. Reacția olandezilor a fost promptă, dar egalarea n-a survenit decît după 10 minute (Rushe). Repriza a doua a aparținut integral reprezentativei Olandei, ai cărei hocheiști au majorat scorul la 5—1 ca urmare a punctelor realizate de Simons (min. 21 și 31), Gentis (min. 30) și Van Dommelen (min. 37).

Ultimele 20 de minute ale partidei au avut, în general, aceeași înfățișare, de dominare — uneori netă — a hocheiștilor olandezi, care au mai înscris de două ori prin Simons (min. 44) și Bakker (min. 48).

Au condus Pianfetti (Franța) și Rancz (Ungaria).

Italia — Franța 4-1 (0-1, 2-0, 2-0)

În ciuda indicațiilor de ordin tactic pe care antrenorii celor două formații le-au dat hocheiștilor lor, aceștia n-au reușit să devină dintr-odată elevi cuminți și ascultători, jucînd o bună parte din timp pripit, nervos, dovada cea mai bună că miza meciului acționa mai puternic decît propria lor dorință de a evolua eficace și spectaculos. Aceasta explică într-o foarte mare măsură faptul că pucul n-a ajuns acolo unde ar fi dorit cel care pasa, că s-a greșit foarte mult, mai ales în fazele de atac. De altfel, unicul gol al primei reprize a fost tot rezultatul unei greșeli, al unei gafe copilărești a portarului italian Viale. Pucul — expediat de la linia albastră de fundașul Blanchard (min. 14) — s-a rostogolit pe o muche, intrînd în poartă printre apărătorile lui Viale.

Pauza a fost însă un sfetnic bun pentru hocheiștii italieni (în mai mică măsură pentru cei francezi) care, din repriza a doua, au acționat cu mai mult elan, cu mai mult aplomb. Primele minute au aparținut integral italienilor. Ei au știut să profite de superioritatea numerică pe care o aveau și au egalat (min. 23, prin De Toni), după ce pucul fusese greșit respins de portarul Sozzi. Dominarea lor se accentuează și, după patru minute, Benvenuti înscrie al doilea gol. Francezii echilibrează oarecum jocul și partida devine din ce în ce mai interesantă. Scorul de 4—1 a fost decis, în ultima repriză, de Rabanser (min. 53) și de Constantini (în min. 60), atunci cînd formația italiană se afla în inferioritate numerică (!). Au condus Van de Ven (Olanda) și Gh. Tașnadi (România).

AUSTRIA — UNGARIA 3—2 (3—1, 0—0, 0—1)

Formația Austriei a cîștigat primul dintre derbiurile acestei competiții, pentru că, după părerea noastră, a știut să se impună printr-un joc colectiv, în timp ce echipa Ungariei (cu nimic inferioară ca patinaj, pregătire fizică și tehnică) a abuzat de acțiuni individuale. Au marcat: Znenahlik (min. 8), Mortl (8 și 20), respectiv Bicar (20) și Horvath (43).

La mantinelă

● *Marți, în ziua de odihnă, caspeții vor face o excursie cu vaporul pe Dunăre și vor vizita Combinatul siderurgic Galați.*

● *Niciodată nu poți ști ce se ascunde în dosul unei măști! De pe marginea terenului de joc, asistînd la atîtea partide, începi să te obișnuiești cu figura fiecăruia dintre jucători și oamenii pe care-i vezi poate pentru prima oară îți devin, încetul cu încetul, familiari. Cu portarii de hochei însă, este cu totul altceva. De la vestiare ei apar... mascați și pînă în finalul partidelor nu-și scot nici o clipă masca protectoare din plastic. De aceea, nimeni nu știe cum arată Pregl, Viale, Sozzi, Vederes sau oricare altul dintre portarii pe care-i aplaudăm pentru intervențiile lor, de foarte multe ori salutare. Toată lumea așteaptă finalul de partidă ca ei să-și scoată masca și să le vadă chipul, așa cum se așteaptă miezul nopții la un bal mascat pentru a-i cunoaște pe cei cu care am stat la masă. Una dintre aceste măști este și cea a portarului francez Jean-Claude Sozzi, un tînăr cu adevărat încîntător căruia i-am solicitat o scurtă declarație: „Am debutat la campionatul mondial din 1962, la Colorado Springs. De atunci am mai participat la C.M. de la Stockholm — 1963, Viena — 1967 și am apărat poarta echipei mele la J.O. de la Grenoble. Cea mai mare emoție am avut-o la Olimpiada de acum doi ani, pentru unul motiv că jucam în fața publicului meu. Trebuie să vă spun, că deși sînt parizian, în ultimii ani, după ce am devenit profesor de educație fizică, am fost angajat în orașul care a găzduit jocurile, unde fac parte din formația de hochei Grenoble. În afara hocheiului, ador schiul și aștept cu nerăbdare să se încheie competiția de la Galați pentru a-mi pune din nou bocancii și a mă avînta pe pîrtiile albe. În săptămînile care au precedat C.M. n-am avut curajul să fac acest lucru, pentru a nu risca un accident". Sozzi are 26 de ani și a apărat în peste 80 de partide internaționale.*

● *Cu prilejul unei recepții oferite de comitetul de organizare, arbitrul internațional Cornel Sgincă, s-a produs cîntînd din nai. Gurile rele spun că el cîntă mai bine decît... fluieră.*

LOTUL NAȚIONAL ȘI REIA PREGĂTIRILE

(Urmare din pag. 1)

ron, deși mulțumiți de stadiul în care se prezintă echipa după deplasarea făcută la Kladno, au socotit necesar să stabilească acest program, care unora ar putea să li se pară foarte încărcat. Dar, nivelul de pregătire fizică atins îngăduie echipei să susțină, în cele mai bune condițiuni, acest veritabil sprint final. Mai ales că ea are nevoie de acomodare cu gheața noului patinoar, cu mantinelele. Antrenamentele vor fi de durată mai scurtă, dar de intensitate puternică, strict individualizate, desfășurate pe linii de atac, pe cupluri de fundași, exersîndu-se cu precădere șutul la poartă, capitol la care antrenorii apreciază că echipa ar mai fi deficitară.

Medicul lotului, dr. Virgil Ignat, este satisfăcut de starea de sănătate a „pacienților săi". Singurul care îi dă griji este Biro. Atacantul nostru, după fractura de la cotul sting făcută la Budapesta, a suferit, după cum se știe, o contuzie în același loc. El urmează un tratament de fizio și röntgenterapie, verdictul definitiv urmînd să se dea vineri. Dr. Ignat este, însă, optimist.

În privința ultimului stagiu efectuat în Cehoslovacia, cei doi antrenori îl socotesc util. Echipa s-a omogenizat, are capacități de apărare sporite și resurse de atac mai mari.

Din cele trei jocuri susținute, două au fost în compania unor selecționate de juniori și rezultatele nu i-au preocupat pe antrenori, concentrați asupra unor retușuri tactice. În ultimul, adversara României a fost formația orașului Kladno, o echipă valoroasă, dar mai slabă decît Ceske Budejovice. Rezultatul se cunoaște: 7—1 în favoarea hocheiștilor români, dar partenerii lor nu și-au întrebuințat la maximum.

Le-am cerut antrenorilor un ultim pronostic. Novacek și Tiron au ezitat să se pronunțe, dar a răspuns în locul lor dr. Ignat:

„Apreciez că după pregătirea fizică pe care o deține echipa, ea poate lupta cu succes pentru unul din primele trei locuri".

Să așteptăm, deci, puternicul turneu al grupei B a campionatului mondial de hochei.

(V. CH.)

TENISMANII NOȘTRI ÎN TURNEE

La Salisbury (Maryland S.U.A.) au început campionatele de tenis pe teren acoperit ale S.U.A. În turul doi Ion Țiriac l-a eliminat cu 14—12, 6—2 pe francezul Bernard Paul. Peste 2 ore a durat meciul dintre francezul Jauffret și indianul Lall. Campionul francez a cîștigat cu 16—14, 6—8, 6—4.

La Moscova au început întrecerile turneului internațional de tenis pe teren acoperit. În proba masculină de simplu, Vladimir Palman (U.R.S.S.) la învins cu 8—6, 6—3 pe Sever Drăgan (România). În proba feminină, Anna Eremeva (U.R.S.S.) a cîștigat cu 6—2, 6—4 jocul cu Judith Dibar (România).

Tragere la sorți în „Cupa Galea" 1970

În primul joc, România întîlnește Suedia

PARIS, 16 (Agerpres). — În cadrul unei ședințe a comitetului organizator, s-a stabilit ca, la actuala ediție, competiția internațională de tenis „Cupa Galea", rezervată echipelor de tineret, să cuprindă un tur preliminar (16—19 iulie, în trei orașe), dat fiind numărul mare de echipe înscrise (25). Meciurile preliminarii se vor desfășura astfel: Atena: **Iugoslavia—Iran și Austria—Grecia**; Pescara: **Brazilia—Turcia și Luxemburg—Ungaria**; Leysin (Elveția): **Mexic — R. D. Germană și Monaco — Elveția.**

Meciurile din grupele semifinale vor avea loc între 23 și 26 iulie. În primul tur se întîlnesc: Heidelberg (R.F. a Germaniei): **Franța** cu învingătoarea din preliminariile de la Pescara și **U.R.S.S.—R.F. a Germaniei**; Barcelona: **Anglia** cu învingătoarea zonei preliminare de la Leysin și **Belgia — Spania**; Biella (localitate de lîngă Torino): **Italia** cu învingătoarea preliminariilor de la Atena și **Suedia—ROMÂNIA**; Marianske Lazne (Cehoslovacia): **Olanda—Polonia și Bulgaria—Cehoslovacia.**

Învingătoarele din aceste grupe semifinale se vor califica pentru turneul final, programat între 30 iulie și 4 august la Vichy în Franța.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

În finala turneului de tenis de la Richmond (Virginia), Arthur Ashe l-a învins cu 6—2, 13—11 pe Stan Smith. În finala de dublu, Ashe și Pasarell au dispus cu 9—7, 6—2 de Smith, Machmanus.

■

În „Cupa campionilor europeni" la volei, la Madrid, echipa cehoslovacă Zetor Brno a învins cu scorul de 3—0 formația Atletico Madrid.

■

În cadrul unei tentative pe velodromul din Anvers, ciclistul belgian Theo Verschueren a stabilit un nou record mondial al orei cu antrenament mecanic. El a parcurs 64,546 km. (Vechiul record — 63,738 km — Peter Post).

■

Turneul internațional de spadă de la Londra a fost cîștigat de francezul C. Cebirad cu 4 victorii și o înfringere. Pe locurile următoare s-au clasat Opgenroth (R.F. a Germaniei) și J. Noel (Anglia).

■

În cadrul concursului atletic de la Houston (S.U.A.), Gerald Tinkler a egalat cea mai bună performanță mondială de sală în proba de 100 yarzi cu timpul de 9,4.

■

Schioara austriacă Heidi Zimmermann a cîștigat slalomul special la Bolzano. Ea a realizat în cele două manșe 1:28,89. Pe locurile următoare: Jacqueline Rouvier (Franța) — 1:29,47 și Julia Spetti (Austria) — 1:29,59.

■

Competiția ciclistă internațională, dotată cu „Trofeul Laigueglia", a fost cîștigată de italianul Dancelli, care a parcurs 163 km în 4h 02: 09 (medie orară 39,644 km). Francezul Guimard s-a clasat pe locul doi urmat de Casalini (Italia) și Ritter (Danemarca). G. Petterson (Suedia), care și-a făcut cu această ocazie debutul ca profesionist, s-a clasat pe locul 16.

■

Crosul internațional de la Madrid a revenit scoțianului Jim Stewart, care a parcurs 9 000 m în 29:48,2. Tunisianul Zaddan s-a clasat pe locul doi, urmat de spaniolul Fernandez.

■

După 12 etape, în turneul de șah de la Malaga în fruntea clasamentului se află Kurajica (Iugoslavia) și Benko (SUA) cu cîte 9 p.

■

Fostul campion mondial de box la cat. ușoară, dominicanul Theo Cruz, și-a pierdut viața într-un accident de avion. Cruz urma să-l întîlnească la 2 martie pe deținătorul centurii, Mandos Ramos (SUA).

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SUEDIA

ÖSTERSUND ÎN AȘTEPTAREA CELOR MAI BUNI BIATLONIȘTI

Anul acesta, orașului suedez Östersund i-a revenit cinstea de a găzdui campionatele lumii de biatlon. Și, cu toate că cititorii unui ziar de sport sînt interesați în primul rînd de latura — să-i zicem — tehnică a sportului, o scurtă prezentare a Östersund-ului, constituind, de fapt, o scurtă expunere a motivelor principale pentru care s-a ajuns la această alegere, ni se pare de rigoare.

Ostersund — 30 000 de locuitori, amplasat lîngă granița cu Norvegia și aproape de Cercul Polar — reprezintă un nume mare în sportul suedez, și poate nu numai în cel suedez. Östersund a constituit întotdeauna un izvor de performeri. Dispune, de altfel, de excelente baze sportive pe care și-au făcut ucenicia într-ale exercițiului fizic nume sonore. Îi vom pomeni, spre exemplificare, doar pe Stein Erikssen, campion mondial de schi (probe alpine), pe Adolf Wiklund, primul campion mondial de biatlon (Saalfelden — Austria, în 1958) și pe „secundul" său în acea competiție, Olle Gunnerinsson.

Eveniment al sezonului zăpezii, disputa fondiștilor-trăgători stirnește un mare interes, nu numai printre localnici. Se fac pronosticuri, se manifestă speranțe. În general, specialiștii sînt unanimi în a-i include printre cei mai îndreptățiți aspiranți la medalii, fie în cursa individuală, fie în ștafetă, pe sportivii sovietici, norvegieni și suedezi. Norvegienii au folosit din plin ultimele 5 săptămîni, antrenîndu-se chiar la Östersund! Și reprezentanții R. D. Germane, primi outsideri, sînt de mai bine de trei săptămîni în Suedia, la Goddede, localitate situată în preajma Östersund-ului. Printre oaspeții timpurii îi vom cita și pe biatloniștii japonezi care se află la fața locului de la începutul lunii.

Și alte federații naționale, care tind să-și facă intrarea în înalta societate a biatlonului, au recurs la măsuri ieșite din comun, în cazul de față la angajarea unor antrenori străini, respectiv suedezi: pe italieni îi pregătește Herman Nilssen (același care a contribuit la marea surpriză olimpică din 1968 a probelor de fond, victoria lui Franco Nones în cursa de 30 km), iar pe japonezi, Bo Bostrand, care a declarat că fantezia elevilor săi (de ce tocmai fantezia, oare?) va juca un mare rol într-o evoluție surprinzătoare. Rămîne de văzut...

În numeroasa tagmă a iubitorilor acestui sport din Suedia, numele românilor sînt departe de a fi necunoscute, ei fiind considerați, din principiu, oricînd gata să-și adjudece locuri de onoare, în pofida condițiilor climaterice de acasă (adeseori defavorizante). Și chiar dacă, exceptîndu-i pe Vilmos și Carabela, numele vor fi, pentru mulți, necunoscute, românii sînt apreciați drept redutabili outsideri, reprezentanți ai celui de-al doilea pluton din elita mondială, alături de biatloniștii din R. D. Germană și de cei polonezi.

Ostersund-ul își așteaptă oaspeții!

Ingemar MARKUSSEN

fotbal meridiane

MEXIC—BULGARIA 1—1

Selecționata Bulgariei a susținut la Ciudad de Mexico un meci amical în compania echipei țării gazdă. Jocul, care a fost urmărit de peste 55 000 de spectatori, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0). Gazdele au marcat în min. 7 prin Diaz, iar oaspeții au egalat cu 8 minute înaintea fluierului final prin Marakinov.

CAMPIONATE...

AUSTRIA — După 16 etape, lideră este Austria Viena cu 26 p, urmată de Wiener Sport Club și Wacker Innsbruck — cu cîte 20 p. Cîteva rezultate: Wacker Vienna — F.C. Austria 4—2; F.C. Wien — Rapid 1—0; Salzburg — Wiener Sport Club 1—1.

BELGIA — În etapa de duminică, Standard a învins cu 4—2 pe Charleroi, totalizînd 35 p. Locul doi este ocupat de La Gantoise cu 31, urmată de F. C. Liège cu 30 p.

SPANIA — Real Madrid a învins cu 3—0 pe Real Sociedad. Alte rezultate: Coruna—Atletico Bilbao 1—1; Valencia — Granada 1—0; Elche — Sabadell 1—1; Barcelona — Sevilla 1—0; Majorca — Celta 0—0; Pontevedra — Las Palmas 0—0. Atletico Bilbao are 31, Atletico Madrid — 30, Real Madrid 29 p. etc.

GRECIA — Panathinaikos a pierdut pe teren propriu (0—1) în fața echipei A.E.K. dar continuă să conducă în clasament avînd 54 p. Urmează A.E.K. cu 50 și Olimpiakos cu 49 p.

★

Turneul internațional de la Mostar (Iugoslavia) a fost cîștigat de Zelczniciar, care în finală a învins cu 2—1 pe Mostar. Pentru locurile 3—4 Honved Budapesta și Vojvodina Novisad au terminat egal: 2—2.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368